

Onze Vogels

NUMMER 6 | JUNI | 2025

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

Vijf winderige uurtjes wachten

© Rik Meerema

Ieder jaar zijn er in Nederland wel ergens slangenarenden te zien. Het lijken ieder jaar wel meer waarnemingen te worden. Deze keer werd er een waarneming gemeld aan de rand van de Oostvaardersplassen (aan de Almeerse kant) in het Kotterbos. Een gebied dat ik in die periode als mijn 'thuisgrond' beschouwde. De Slangenarend is een circa 65 centimeter lange arend met een spanwijdte van 1,7 meter. Zoals de naam al doet vermoeden heeft hij een bijzondere gastronomische voorkeur, slangen. Langzaam vliegt de vogel over open gebied, waar hij vaak met hangende poten en een naar beneden gerichte kop bidt, speurend naar zijn favoriete maaltijd. Zijn er geen slangen dan voldoet een hagedis, pad, kikker of konijn ook, maar slangen hebben de voorkeur.

In en rond de Oostvaarderplassen wemelt het van de ringslangen, dus de kans dat hij zou blijven was vrij groot. Gelukkig maar, want de eerste dagen had ik geen tijd om te gaan kijken. Ik heb de Slangenarend regelmatig in Frankrijk gezien en ook al eens vluchtig in Nederland, maar op mijn Flevoland lijstje ontbrak hij nog en een mooie plaat van zo'n magnifieke vogel wil je altijd maken. Pas een paar dagen later parkeerde ik in de namiddag mijn auto in Almere-Buiten bij het Kotterbos. Het kaartje met de route die ik door het bos moest lopen had ik in mijn hoofd geprent en ongeveer twintig minuten later stond ik op de heuvel waar de meeste waarnemingen gemeld waren. De heuvel geeft aan de ene kant uitzicht op het bos en aan de andere kant kijk je uit over de Oostvaardersplassen. Er valt dan ook van alles te zien. En dat is maar goed ook, want twee arendloze uren later stond ik nog op die winderige puist in het landschap. Tijd om te gaan.

Natuurlijk werd de vogel de volgende dag weer volop gemeld! En dan overvalt mij een gevoel van lichte irritatie vermengd met een portie scoringsdrift en een vleugje 'fear of missing out'. Dus de volgende vrijdagochtend om half negen, stond ik weer op de heuvel waar het een halve storm waaide. De Slangenarend was in geen velden of wegen te bekennen. Wel een viertal andere vogelaars, waarvan één praatgrage Utrechtse vogelkijker. Niet alleen praatte de man naar mijn smaak overmatig veel en vooral weinigzeggend, maar hij produceerde ook andere geluiden. Met grote regelmaat liet hij een harde wind. En in plaats van net te doen of hij het niet was, of schuld bewust rond te kijken, liet hij darmgassen vergezeld gaan van commentaar "zo die is eruit!", "hupsakee!!" en "hij ringt en stinkt!!!!". Terwijl hij er tevreden bij keek was het voor de rest van de aanwezigen geen onverdeeld genoeg! Het was al ver over elf, het aantal spiedende ogen op de winderige heuvel was al flink aangegroeid, toen er aan de horizon een stipje verscheen. Het stipje groeide langzaam maar zeker uit tot de gewenste vogel en hij (of zij) kwam dichterbij. Ik schoot tientallen plaatjes, maar helaas bleef de vogel erg hoog en vloog vrij ver boven de Oostvaardersplassen langs de heuvel. Nog even werd hij lastig gevallen door een buizerd, wat gelijk een mooi vergelijkingsplaatje opleverde. Langzaam verdween de vogel weer uit beeld. Het liep al tegen twaalf en ik besloot dat het mooi was geweest. Ik had 'm gezien en had m'n bewijsplaatjes, dus ik verliet de stormachtige heuvel. Een paar honderd meter het bos in kreeg ik ineens het gevoel dat er iets boven mij vloog. Ik keek omhoog en daar cirkelde hij, ik denk speciaal voor mij, nog een rondje boven de open plek. Het was het vijf uur wachten op de winderige heuvel waard!

INHOUD

In deze **uitgave**

Vijf winderige uurtjes wachten 2

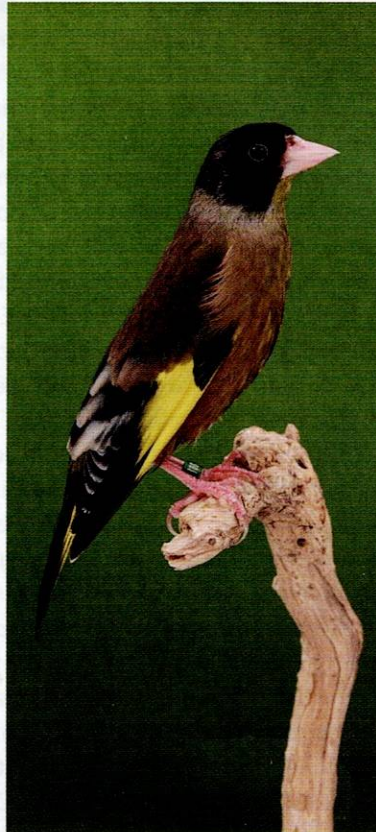
Vogelhobby belevingen
Mijn beleving met de schamalijsje 2 5

Colombia 2022 – deel 4 van 5 6

De familie groenling 11

De isabel 14

Caiques 16

20 Het geslacht Psittacula - Deel 7

22 Jeugd heeft de toekomst

24 Focusgroepen

26 Alle begin is moeilijk...

28 Vogelpokken

En verder

4 Column voorzitter

30 Puzzel 5

31 Column keurmeester

32 Bondsmededelingen

34 Colofon

35 Kalendervogel

Coverfoto:

Roestkop groendij caiques
© Iggino van Bael

Geef om elkaar, denk aan elkaar!

Albert Zomer, voorzitter

Ik bemerk dat het ouder worden ook sentimentele gevoelens met zich mee brengt. Je kijkt vaker terug, hoe het ooit geweest is, beseffend dat tijden veranderen en niet altijd in het voordeel van onze liefhebberij. In 1975 werd ik als jongeling lid van de vereniging. Binnen die vereniging waren al diverse mensen actief. Sommigen van de afdeling ken je nu al heel lang en sommige wat korter. Recentelijk is één van de leden van mijn afdeling overleden. Niet zomaar een lid van de afdeling maar intussen al vijftig jaar een persoonlijke vriend. In en buiten de vereniging hebben wij lief en leed gedeeld en elkaars kinderen zien opgroeien. Een vriend waar ik in noodgevallen een beroep op kon doen en nu is hij er niet meer. Bij het verlies van zo'n vriend is er pijn en verdriet, wat fijn dat er dan mede leden van de afdeling zijn die ook aan dat verdriet aandacht schenken. Ik kreeg daar letterlijk en figuurlijk een "opkikkertje" van en dat gebaar deed mij meer dan ik zelf gedacht had.

Sommige leden binnen uw afdeling kunnen op zijn tijd misschien ook wel aandacht gebruiken! Veel liefhebbers van vogels zijn al op leeftijd, kunnen niet altijd meer aan alles meedoen. Vergeten wij ze of steken wij hen de helpende hand toe. Uiteraard hoort het hoofdbestuur vaak genoeg van wat oudere leden dat het steeds moeilijker wordt om mee te doen, in te schrijven, aan regels te voldoen of aan een eis te voldoen die je via een computer moet

aanvragen en waar sommigen slecht in zijn of moeite mee hebben. Soms zien ze het niet meer zitten, laten wij hen dan aanmodderen met uiteindelijk de mededeling van degene die het niet meer aan kan: "Het wordt mij allemaal te moeilijk? Ik stop er mee!". Een vereniging kan daar veel aan doen, door leden te blijven helpen met het aanvragen van vereiste documenten. Door mee te helpen ringen te bestellen. Een recentelijk contact, uit een niet nader te noemen district, belde mij en vroeg: "Meneer, u bent toch voorzitter van de NBvV, tenminste dat staat in het boekje. Kunt u er niet voor zorgen dat dat digitale gedoe en die regels stoppen. Want ik heb niets met computers. De regelgeving wordt mij veel te moeilijk".

Ik heb netjes zijn verhaal aangehoord en hem moeten mededelen dat het tegenwoordig niet meer zonder digitale handelingen gaat en dat regeltjes er steeds meer bij gaan horen. Maar dat je dat niet moet laten ontmoedigen. Dat er vast mensen binnen de vereniging zijn die willen helpen. Tot mijn verbazing kreeg ik als antwoord dat hij lid was van een vereniging, hij gevraagd had aan mensen binnen de vereniging om te helpen en dat er niemand was die daartoe genegen was. Het leek mij een ongeloofwaardig verhaal. Maar toch bleek het zo te zijn! Uiteraard kun je niet de hele wereld helpen, maar binnen een vereniging moet dat toch geen probleem zijn? Help elkaar daar waar kan en mogelijk is, dan komt dat onze liefhebberij ten goede en daarmee hou je mensen binnenboord.

Ik probeer de voorwaarden te schrijven

op de actualiteit en soms is de inhoud bij publicatie dan alweer achterhaald. Zo weten wij inmiddels dat de Nederlandse Kampioenschappen niet gelijktijdig met de Mondial plaatsvinden in januari 2026. Informatie met betrekking tot de data van de Mondial zijn al ruimschoots gedeeld op facebook. Voor degenen die geen facebook hebben, in de week van 11 tot 18 januari 2026. Wat de toekomst gaat brengen, is in een glazen bol kijken. Maar is er meer duidelijkheid, dan krijgt u dat onmiddellijk te horen.

Het is inmiddels juni de broedkooien bij sommige vogelkwekers zijn alweer schoon en klaar voor een volgende activiteit. Sommige volières zijn al bezet met het resultaat van de kweek. Sommige kwekers zijn nog volop bezig met de kweek, bijvoorbeeld de 'koud' kwekers of liefhebbers die buiten in de volières kweken. Jonge vogels hebben bij mij nu rust nodig om zich verder te ontwikkelen om door te groeien naar misschien wel die topper voor een tentoonstelling. Ik ben tevreden over de kweek. De jaren dat ik hoeveelheid wilde kweken zijn voorbij. Ik spits me nu meer toe op kwaliteit en ook dat lukt en geeft nog steeds plezier.

Ik hoop dat ook u het plezier in vogels blijft houden. Opgeven vanwege regels is verlies. Na regen komt altijd zonneschijn is mij altijd bijgebracht en weet je wat ?.....dat is ook zo!

Vogelhobby belevingen

Mijn beleving met de schamalijsster 2

© Henk van Hout

Maandelijks artikelen over de vogelhobby in de meest brede zin van het woord. Geschreven door Henk van Hout.

Nou en dat vechten tot er doden vallen viel echt wel mee, sterker nog er werd echt niet gevochten! Rode kardinaal, zanglijster en Schama zongen elk dagelijks hun hoogste lied, en enkele bastaarden maakten het zangkoor compleet. Genieten en nog eens genieten. Alleen als ik wat wormen over de grond uitstrooide dan was mijnheer Schama de baas en moest er geen enkele andere vogel in de buurt komen. Maar dat was snel opgelost door de wormen over meerder plaatsen uit te strooien. De zang van de Schama hoor je het hele jaar met uitzondering van de ruiperiode. In de wintermaanden is hij aanmerkelijk rustiger, maar laat zich wel horen. Nee, geen spijt van de aankoop en ook zijn kleurenpracht met de okerkleur

borst en staalblauwe rugdek is een verrijking in de volière. Twee jaar ging het uitmuntend in de buitenvolière en was er geen centje pijn. Tot in het derde jaar het voorjaar aanbrak, de dagen werden langer, de vogels gingen meer zingen, en de voortplantingsdrift gaat daar uiteraard mee gepaard. Een enkele schermutseling tussen de Schama en de rode kardinaal, maar och dat gaat wel weer over. Maar niet heus; schermutselingen werd knokken en er werd in de kooi achter elkaar aan gevlogen waar Max Verstappen nog iets van kon leren. Ja ook rode kardinalen zijn niet altijd even lief, en met zijn grote stompe snavel liet deze geestelijke vogel zich niet aan de kant zetten. Hij was de overwinnaar toen de Schama flink toegetakeld op de grond lag. Oei, wat nou? Met pijn in het hart een keuze gemaakt en de rode kardinaal werd verkocht... helaas een blikvanger en koorzanger minder. De Schama knapte op en weldra hervatte hij zijn zang.

Echter.....de zanglijster was het niet mee eens met het feit dat de rode kardinaal moest vertrekken en wenste niet meer bevriend te zijn met de Schama. Dus knokken, en nog eens knokken. En was het nu niet de botte snavel van de kardinaal, de scherpe puntsnavel van de zanglijster kan even zoveel en misschien nog wel meer pijn doen. Op een ochtend lag de Schama in een hoekje. Zanglijster gewonnen.....Schama dood..... En toen ik hem op wilde rapen om naar de klike te brengen fladderde hij overeind en gaf me toch dat gevoel van.... Hé hé gelukkig. Ja vechten tot de dood er op volgt.... wie zei dat ook weer? Die had toch wel gelijk! In een klein leegstaand vluchtje in de kanariekooi heb ik de Schama een tijdelijk verblijf aangeboden om weer op te knappen. Maar dan? Dat was de vraag want terug in de gezelschapsvolière was geen optie meer. Bouw er nog een kooi bij op de tuin was het advies van mijn vrouw, en tja als je vrouw met zo'n advies komt..... En weldra verscheen kooi nr 3 van 2x1x2 meter hoog. Beplant met wat klimop, een conifeer en een klein nachthokje. De opgepimpte Schama had een nieuw domein en zong na enkele weken weer als de beste. Elke morgen werd ik wakker bij zijn gezang en dat was genieten. Tot november 2024 die ochtend was hij stil. Toen ik ging kijken was de teleurstelling groot, ja het was zo! Gisteren nog volop zang, strak in de veren en goed is het vlees. Zeven jaar genoten wat er makkelijk twintig hadden kunnen worden. De extra kooi staat leeg en wat daar mee gebeurt? Ik weet het nog niet.

Colombia 2022 – deel 4 van 5

Colombia is een prachtig (vogel)land, uitgestrekt van Andes tot Amazone met een enorme biodiversiteit. In 2020 had ik al een deel gezien, samen met een lokale vogelgids. Toen kwam ik er al snel achter dat Colombia nog veel meer te bieden heeft, vandaar een tweede bezoek in januari/februari 2022.

© Alex mulder

Cali

Via Puerto Asís zijn wij naar Cali gevlogen. Cali is de tweede stad van Colombia en voelt wat vertrouwd en comfortabeler aan dan Bogota. Cali heeft een leuk stadspark waar je vogels als de vermiljoen vliengenvanger, dwergara's, roodkruinspechten en saffraanvinken kunt spotten. Vanuit Cali kun je ook leuke dagreisjes maken naar vogel hotspots zoals Finca Alejandria en Doña Dora.

Finca Alejandria

Het eerste dagreisje ging naar Finca Alejandria, wat ongeveer een halfuurtje rijden vanuit ons hotel was. In dit gebied, dat km18 wordt genoemd, zitten een aantal vogelobservatie locaties waarvan Finca Alejandria er één is. Dit is een restaurant waar je rustig de hele dag kan en mag rondhangen om vogels te zien en te fotograferen. Uiteraard verwachten ze wel dat je af en toe wat consumeert maar het is heel relaxed en laagdrempelig. De eigenaar, een Argentijn is een gepassioneerd vogelliefhebber, en hij zorgt ervoor dat er altijd voldoende bananen en nectar aanwezig zijn op de voerplekken bij het restaurant. Dit zorgt er weer voor dat er een constante stroom van vogels uit de jungle hiernaartoe komen om even lekker en

makkelijk te eten. Veel algemene tangara's zoals de blauwvleugel, blauwgrijs, palm, zomer, goud, saffraan, goudnek maar ook de zeldzamere veelkleurige en zwartkap tangara's zie je hier aanschuiven bij de voertafels. Ze komen dichtbij zodat je ze goed kunt bekijken. Naast tangara's zie je vele soorten kolibries, Motmots, Baardvogels, Arassari's, en soms een Quetzal als je geluk hebt.

De nectar wordt niet in kolibrieflesjes aangeboden maar in platte oranje schalen. De huiskat is zo ook aan de nectar geraakt en de blauwvleugelbergtangara's gaan er lekker in badderen. Tsja.

De hoeveelheid vogels die voorbijkomen zijn zo overweldigend dat wij er een paar keer zijn geweest. De eerste keer dat we er waren, op een zaterdag, kwamen er ook veel lokale dagjesmensen met tourbussen. Die vonden ons, met onze camera's dan weer een bijzondere verschijning, vandaar dat wij ook op de foto gezet werden. Buiten de weekends om is het hier in het algemeen lekker rustig.

Doña Dora

Een andere vogel hotspot in de omgeving van Cali is Doña Dora. Dit is een paar uurtjes rijden vanuit Cali, maar ook goed te

doen. Wij hebben voor het vervoer in en rondom Cali veelal gebruik gemaakt van Uber taxi's. Deze zijn goed betaalbaar, maar maak wel van tevoren afspraken over wat het gaat kosten.

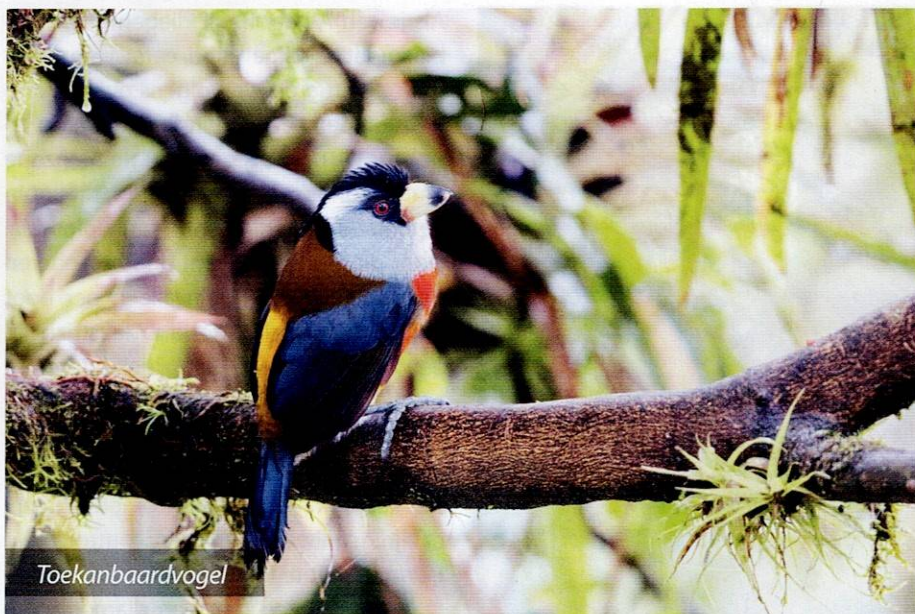
Doña (mevrouw) Dora is een lieve vrouw, die een restaurant runt en van vogels houdt. Ze heeft voertafels met bananen en nectarflesjes aangelegd waar veel vogels op afkomen. En met de vogels, komen er ook veel vogelliefhebbers uit de hele wereld op af. Haar restaurant is een internationaal begrip geworden. Ook hier weer erg gastvrij, lekker eten en je kunt er de hele dag blijven hangen als je wilt.

Hoewel de biotoop vergelijkbaar is met die van Finca Alejandria, zie je hier bijvoorbeeld ook de roestkeeltangara en de toekan baardvogel die we niet hebben aangetroffen bij Finca Alejandria. De toekan baardvogel voelt zich zo thuis bij Doña Dora dat ze daar ook nestelen.

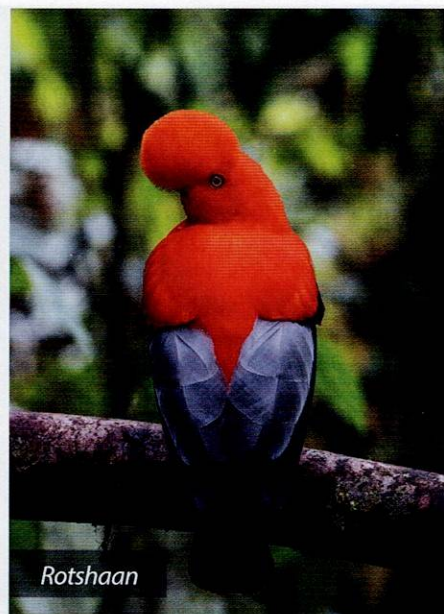
Rode rotshanen

Naast de voerplekken beschikt Doña Dora ook over een Lek voor rode rotshanen. Je moet hiervoor met een gids afdalen in een ravijn, zo'n vijftien minuten lopen. De Lek is 's ochtends vroeg en tegen de avond te bezoeken. Dan is er ook de meeste activiteit, maar ze wil er ook voor zorgen

Toekanbaardvogel

Rotshaan

Blauwvleugelbergtangara

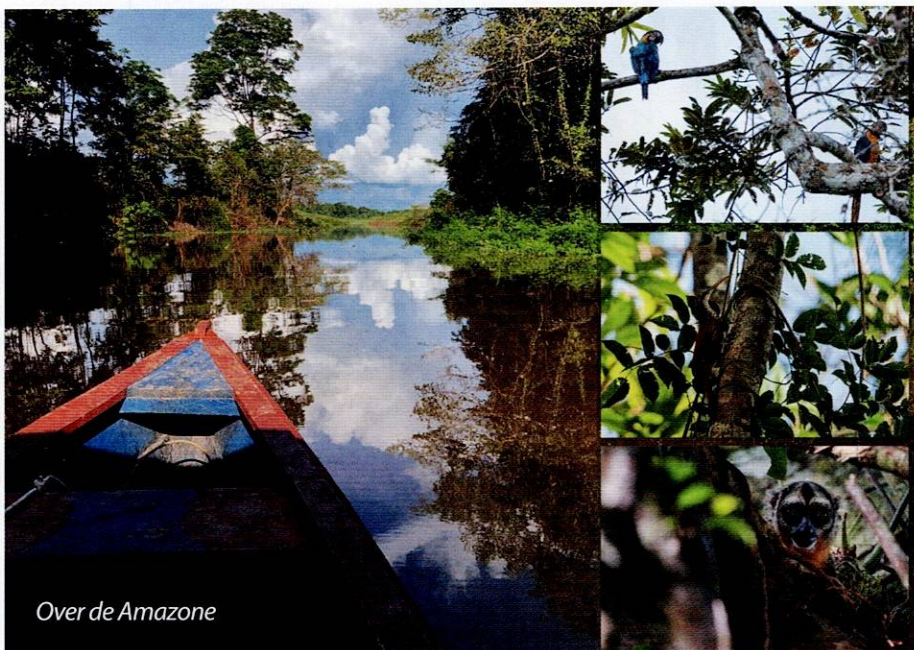
Paar Andes amazilia's

Geelbuikturquoisetangara

Geelstuitbuidelspreeuw

Over de Amazone

dat de Lek niet verstoord wordt, vandaar beperkte bezoektijden. Je zit achter een camouflagenet om de vogels zo weinig mogelijk te storen, maar echt schuw zijn ze niet (meer).

Ik had bij toeval bij het eerste bezoek aan Colombia al eens een rode rotshaan gezien in het Nationale Park Tatamá. Die vogel hing ondersteboven en zat palmenoten te eten. Wat een prachtige rode kleur tussen het groen. Het mannetje had mij nog niet gezien en ik probeerde iets dichterbij te komen. En dat had ik beter niet kunnen doen, hij was meteen gevlogen. Geen goede foto kunnen maken maar wel een bijzondere eerste ontmoeting. Mijn gids

vertelde me toen dat deze vogels daar zeldzaam en schuw waren. Als ik dan ook prachtige scherpe foto's op internet voorbij zag komen van die rode rotshanen in de jungles, dan leek me dat haast onhaalbaar om ook zo iets te kunnen maken. Bij Doña Dora kun je ze dus wel van dichtbij zien en fotograferen, als je wat geluk hebt. En dat hadden we, want er kwamen een paar mannetjes langs terwijl ze al een paar dagen niet gespot waren. We hebben vaak maar een paar kansen omdat we beperkt zijn in onze tijd en middelen. Het zat ons mee, succes!

Leticia, Amazone

Vanuit Cali zijn we naar Leticia gevlogen.

Als je van A naar B wil vliegen in Colombia moet je bijna altijd eerst weer naar Bogota terug om vervolgens over te kunnen stappen naar de eindbestemming, zo ook nu. Na uren vliegen over de Amazone jungle komen we aan in Leticia, dit ligt in het uiterste Zuid-Oosten van Colombia. Door dit gebied stroomt de Amazone en de meeste plekken zijn alleen per boot bereikbaar. Het ligt net als Maastricht in een "laars" en heeft een drielandenpunt met Peru en Brazilië. Hoewel er normaliter strenge grenscontroles tussen deze landen zijn, is dit niet het geval bij Leticia. Dat kan ook niet. Overal stromen rivieren, er zijn geen wegen en grenscontroles zijn gewoon niet te handhaven. Hierdoor heb je in een gebied met een diameter van zo'n 90 kilometer geen grenscontroles. Zodra je op Braziliaans of Peruaans grondgebied bent betaal je wel met de nationale munt. Er zijn veel huwelijken tussen deze nationaliteiten onderling en met de lokale inheemse (indiaanse) bevolking.

We worden bij de luchthaven opgewacht door Elvis Cueva Márquez, onze lokale vogelgids voor dit deel van de reis. Het leven in Leticia komt heel relaxed op ons over, mensen zijn vriendelijk, lekker eten en de meeste faciliteiten zijn aanwezig. Een jaar nadat wij terug waren lasen we dat een jonge Nederlandse toeriste in Leticia was doodgeschoten in een restaurant. Het was een verdwaalde kogel die voor een drugs crimineel bedoeld was; ze was gewoon op de verkeerde plaats op het verkeerde moment. Ontzettend triest, voor haar en haar familie uiteraard maar ook voor de lokale mensen die daar hard werken, eerlijk en vriendelijk zijn. De meeste mensen deugen, ook zeker daar, but shit happens everywhere. De mensen hebben hier net een zware Corona periode achter de rug omdat de overheden aldaar alle toeristische activiteiten hebben stilgelegd in deze periode. Geen financiële Corona-steun zoals bij ons, ze zijn gewoon aan hun lot overgelaten.

Reserva Natural Marashá

De eerste plek waar we naar toe gaan is het Reserva Natural Marashá resort in Peru. Een klein uurtje varen vanuit Leticia.

Woudreus in de Amazone

We worden afgezet bij de aanlegplaats en kunnen vervolgens kiezen: of verder met een klein bootje of vijf km door de jungle. We kiezen voor het laatste en laarzen zijn weer onontbeerlijk in deze blubber. Het is ook meteen de eerste keer dat we Hoatzins zien. Deze bijzondere vogels met een prehistorisch voorkomen wilde ik graag in het wild zien omdat je ze nergens anders tegenkomt. Daarmee bedoel ik, niet in gevangenschap, want ze leven vooral van bladeren uit de Amazone. Hier hebben ze een unieke krop voor ontwikkeld die het plantaardig voedsel af kan breken. Jonge vogels die nog niet kunnen vliegen hebben klauwtjes aan hun vleugels waarmee ze via de takken kunnen klimmen. Deze klauwtjes verdwijnen weer als ze volwassen worden. Ze leven vooral langs de oevers van de kleinere wateren, niet langs brede rivieren.

Roestkeeltangara

- in welk kippenhok zijn we nu weer belandt, is onze kweker soms 'n kippenboer -

Inschrijven

Kijk op Anivent.eu in de Mega-Catalogus en vind!

Kooi	Diergroep	Punten	Klassering	Ras	Kleur	Geslacht	Merk	Geslacht	Keurmeester	Inzender (klik voor details)
3358	australische prachtvinken	90.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	4HDN
3359	australische prachtvinken	88.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343
3360	australische prachtvinken	87.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	E343
3361	australische prachtvinken	92.000	-	-	Gordelgrasvink wildkleur	-	10001001	-	Tajes R	H568

Anivent.eu is gratis, óók voor uw afdeling of speciaalclub!

<https://aobbel.be>

Voor slechts € 42 per jaar ontvangt u ons tijdschrift per post en digitaal. Voor slechts € 20 per jaar enkel digitaal.

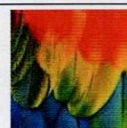
Speciaal voor jullie heeft het bestuur van de A.O.B. een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse vogelliefhebbers kunnen voortaan, door slechts € 42 te starten op het rekeningnummer BE05 7350 5552 1875 (bic: KREDBEBB) een jaar lang ons tijdschrift ontvangen, per post en digitaal. (Slechts voor € 20 als u kiest voor enkel het digitale maandblad)

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling, alsook te mailen naar heidi.cosemans@gmail.com
 "DE VOGELWERELD" verschijnt 11x per jaar, 10x op 48 blz. (+ 1 extra bijlage ringenreglement) en 1x op 64 blz.

GENDIKA

LABORATORIUM VOOR
GENETISCH ONDERZOEK

Vogels

Duiven

Dieren

Al meer dan 20 jaar gespecialiseerd in DNA
onderzoek

Geslacht	Ziekte	Verwantschap	Soorten
----------	--------	--------------	---------

Voor informatie bel (+31) 0598-619343
of ga naar **www.gendika.com**

De familie groenling

© Alois Van Mingeroet

De familie groenling

Europese groenling (*Chloris chloris*)
 Himalaya groenling (*Chloris spinoides*)
 Chinese groenling (*Chloris sineca*)
 Zwartkop groenling (*Chloris ambiagua*)
 Vietnamese groenling (*Chloris mongilulloti*)

Onze Europese groenling is met grote zekerheid de meest gehouden en gekweekte van de mooie familie *Chloris*. En de Europese groenling is meteen ook de eerste van alle Europese zangvogels die gedomesticeerd werd zowat 65 jaar geleden. Dat leidde naar tal van mutaties, gekweekt tot in de perfectie naar de standardeisen. En er kwam ook nog de Schotse en Maltese groenling bij. Een groep Engelse en Maltese vogelliefhebbers slaagden erin door selectie op grootte en vorm tot een spectaculaire mastodont van een groenling te komen. En hun grootste overwinning is toch de erkenning op nationaal en COM vlak. Met aparte reeksen voor deze mooie postuur groenling.

Laat ons maar zeggen de exotische groenlingen zijn nooit in massa gekweekt en kwamen ook nooit talrijk op de tentoonstellingen. Al zien we ze wel op grote shows en shows van speciaal clubs. Gelukkig zijn er kwekers die deze groenlingen fokzuiver kweken. Want op kruisingen van groenlingen onderling zit niemand te wachten. En de kweek met de exotische groenlingen wordt nu ook wel meer gewaardeerd.

Onze Europese groenling mag dan wel de oudst gedomesticeerde zijn, de kleurrijkste van de familie zijn ze niet. Maar vooral in broedconditie is vooral de man mooi olijfgroen met diepgele vleugel- en staartspiegels. Maakt hem toch tot een mooie vogel. De pop groenling blijft het hele jaar door bruin-groen, met mooie rug, vleugel- en flanktekening en is daarmee perfect gecamoufleerd. Altijd mooi meegenomen in de natuur. Maar met onze Europese groenling gaat het in de natuur heel slecht. In 2009 brak er in Engeland trichomoniasis uit bij de groenlingen in de natuur. In de volksmond het "geel" genoemd. Het is een ziekte die al vele jaren voorkomt bij duiven. Maar bij groenlingen is het een zeer dodelijke parasitaire ziekte. De ziekte verspreidde zich over Duitsland, Nederland en België en heeft ondertussen een zware tol geëist. In sommige streken zijn de groenlingen bijna helemaal verdwenen. De hoop wordt gekoesterd dat groenlingen immuun worden tegen het geel. Want kuren of vaccineren is in de natuur geen optie. En jammer genoeg hebben ook goudvinken en appelvinken in de natuur fel te lijden door deze vreselijke ziekte.

Gelukkig is het geel nog niet waargenomen bij de groenlingen

in onze volières.

1° Europese groenling (*Chloris chloris*) komt voor in grote delen van Europa. Ze broeden in tuinen, boomgaarden, parken en aan de rand van bossen. En heb je een voederplaats waar je het hele jaar door voedert, met een zadenmengeling voor groenlingen en hun favoriete voer, zonnepitten, heb je het hele jaar door kans. Dat ze in de tuin komen? Voor het "geel" uitbraak bij groenlingen, was het een van de talrijkst voorkomende zangvogels, hier bij ons. Maar hun aantal is in de laatste 15 jaar gehalveerd. En nu in 2024 mag je je al gelukkig prijzen met groenlingen op de voedertafel.

2° Himalaya groenling (*Chloris spinoides*). Komt in de natuur voor in Afghanistan, Pakistan, India, Nepal, Tibet en Himalaya. Prachtig getekende vogel met hun groene, zwarte en gele kleur. Ze werden vroeger in onze hobby ook wel Himalaya sijs genoemd, maar het is een echte groenling. Ik mocht ze eens fotograferen bij de heer Van Duivenbode in Katwijk.

3° Chinese groenling (*Chloris sineca*). Komt in de natuur voor in grote delen van China. De Chinese groenling is altijd wel een beetje miskend geweest. Heel jammer voor een mooie soort die beslist beter verdient. Bij de liefhebbers was er ook vaak wat onzekerheid omdat ze toch wel een beetje lijken op kruisingen van distelvink x groenling, vooral op de popjes. Nog een geluk dat er liefhebbers de moeite gedaan hebben om de Chinese groenling fokzuiver te kweken. En ze worden er nu ook voor beloond, want de vraag is groter dan het aanbod.

4° Zwartkop groenling (*Chloris ambiagua*). Komt voor in de in Zuid en Centraal China, Birma en Vietnam. Van laat ons maar zeggen de exotische groenlingen wordt de zwartkopgroenling wellicht het meest gekweekt in onze hobby. En op de grote shows zijn ze in mooie aantallen te bewonderen. Ook hier is de man het contrastrijkst gekleurd en getekend met zijn zwarte kop tegen het grijsgroen vederkleed met gele vleugelspiegels. De pop is fletser gekleurd dan de man.

5° Vietnamese groenling (*Chloris mongilulloti*). Komt in de natuur voor in Vietnam. In mijn hele leven heb ik ze slechts één keer in levende lijve gezien en mogen bewonderen. Ik mocht op die show fotograferen en kreeg deze prachtige soort in mijn fotokooi. Wanneer ik naar de toen gemaakte foto's kijk bezorgen ze me nog steeds kippenvel.

Maar eigenlijk zijn alle vijf de soorten groenlingen een streling voor het oog. Ik hoop dat ze allemaal in de vogelhobby blijven. Want sommige stammen zijn niet bijster groot. Ik zou willen zeggen aan iedereen die ze kweekt, draag er zorg voor.

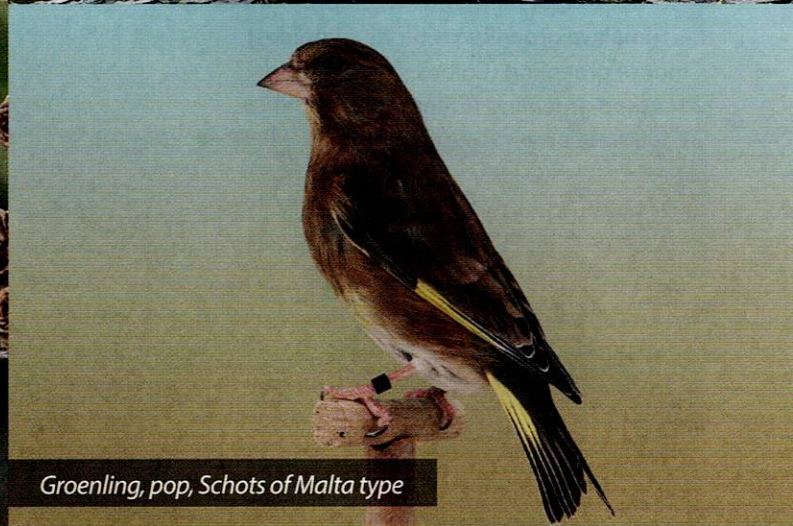
Groenling, man in winterkleed

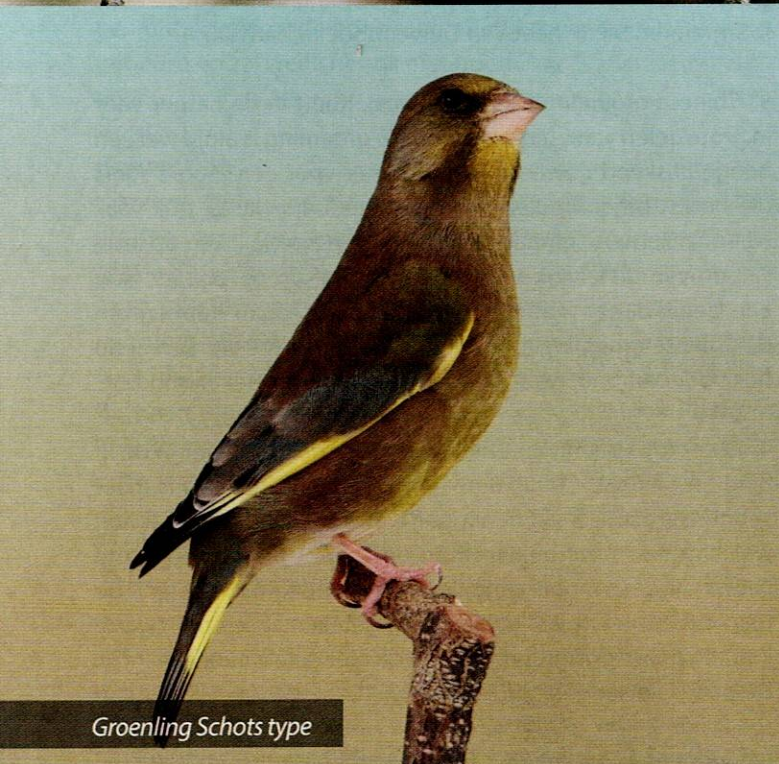
Groenling, man in zomerkleed

Groenling pop

Groenling, pop, Schots of Malta type

Groenling Schots type

Groenling Schots type

Himalaya groenling man

Himalaya groenling pop

Himalaya groenling pop

Chinese groenling

Chinese groenling

Chinese groenling

Zwartkop groenling man

Zwartkop groenling pop

Vietnam groenling

Vietnam groenling

De isabel, 20 jaar later

© Johan Van der Maelen

Aangezien de isabel de laatste 20 jaar eigenlijk het minst veranderd is onder de vier hoofdkleuren zou dit wel eens een kort artikel kunnen worden. Op de VVNK show, in 2024, heb ik toch enkele vaststellingen gedaan!

Wat is de isabel nu eigenlijk?

De isabel kan geen zwarte eumelanine meer vormen maar enkel bruine eumelanine (= eerste mutatie). De isabel is ook in het bezit van een tweede mutatie, de agaafactor, meer bepaald een reductie van de phaeomelanine = tweede mutatie. Ook wel de 1ste reductiefactor genoemd.

Wel hoor ik al iemand denken "ik dacht dat mutatiecombinaties niet toegelaten waren bij de COM", en nu blijkt dat de vierde hoofdkleur een mutatiecombinatie is.

Wel, hier is een eenvoudige verklaring voor: dit is historisch zo gegroeid en zo wel naam als kleur werden zo benoemd

in een tijd dat er nog niet zo genetisch nagedacht werd, en de COM heeft dit door de loop der jaren zo gelaten.

En nu de standaard.

Wat betreft het tekening patroon is er gedurende twintig jaar weinig veranderd. Er werd een fijne en onderbroken bestreping gevraagd op de rug en de flanken en in harmonie met elkaar. Dit is nog altijd zo.

Ook sprak men twintig jaar geleden dat op de kop een lichte band boven de bek toegelaten was omdat die te wijten zou zijn aan de 1ste reductiefactor (agaat). Zelf ben ik van mening, ik niet alleen overigens, dat deze reductie enkel betrekking heeft op de plaats en de hoeveelheid van de melaninekorrels in de veer en niets te maken heeft met het verminderen van een (kop)bestreping. Het verdwijnen van een bestreping, of een deel ervan, is een kwestie van selectie.

Het zichtbaar zijn van de voorhoofds-

band is pigmentreductie door de eerste reductiefactor en is gevraagd!

COM 2024

Nu moet er wel degelijk ook een kopbestreping aanwezig zijn, die doorloopt naar de rug zonder onderbroken te zijn en een lichte opleking boven de bek is toegelaten.

Tekening op de borst is wenselijk, maar moet in harmonie zijn met de tekening op rug en flanken (zeker mozaïekvogels).

Belangrijke toevoeging aan de COM standaard is dat de pennen beige moeten zijn over hun totaliteit met uitzondering van een lichte aanwezigheid van de lipochroomkleur op het einde van de pen. Dit maakt dat exemplaren die split zijn voor satinet en een overdreven opleking vertonen op het einde van de pennen, het zeer moeilijk zullen hebben om nog in de prijzen te vallen. Met het verdwijnen van de phaeomelanine bij de agaafactor, heeft deze tendens zich ook voortgezet bij de isabel wat ons heldere exemplaren oplevert wat betreft de lipochroomkleur, ze worden dus geler.

De kleur van het pigment moet zacht beige zijn. Exemplaren met een te harde of te fletse tekening worden niet gewenst.

Wat wel opvalt is dat de weergave van het pigment in functie van de grondkleur een andere tint vertoont, net zoals bij de zwarte, bruine en agaafactor. Zo zien we dat vogels met een witte grondkleur een wat bredere bestreping hebben en de vogels met een rode grondkleur een wat hardere bestreping tonen. Is dit enkel een visuele indruk, of spelen hier andere factoren een rol?

Een groot verschil met twintig jaar geleden. De bestreping is nu kort onderbro-

Isabel geel intensief op nest

Isabel rood mozaïek type 2

Isabel wit dominant, © A.v.Mingeroot

ken, maar moet duidelijk zichtbaar zijn. Ook moet de phaeomelanine reductie, zoals we heden kennen bij de agaten, hier van toepassing zijn! Dus geen donker gele grondkleur meer die vermengd is met bruine phaemelanine!

De vogels van destijds, met hun fijne bijna onzichtbare naaldbestreping op rug en vrijwel onzichtbare flankbestreping, in combinatie met een donker gele grondkleur worden nu niet meer gevraagd.

Opbleking rond de bek is ook een zware fout.

Een goed exemplaar kweken is nooit gemakkelijk, en dit geldt voor elke kleurslag, maar de isabel heeft wel het grote voordeel dat hij gedurende jaren niet zo drastisch veranderd is wat voor stabiliteit zorgt in de kweek en op de tentoonstelling.

Ook liefhebbers vinden stabiliteit een goede zaak, het zorgt ervoor dat men niet steeds nieuw kweekmateriaal moet inbrengen en het draagt zeker ook bij tot het opbouwen van een stabiele stam vogels die gewaardeerd worden

bij collega kwekers.

Achteraf bekeken is dit toch niet een kort artikel geworden, maar aan iedereen die verliefd is of is geworden op

deze prachtige klassieker wens ik veel succes voor jaren!

Isabel geel intensief, Mondial, kweker J.v.d.Maelen

Caiques

© Marien Pleijte

Foto's: Iggino van Bael

Prachtige, speelse en nieuwsgierige papegaaitsjes die hun baasje veel plezier zullen bezorgen.

Speels en nieuwsgierig

Caiques komen in grote aantallen voor in hun natuurlijke leefomgeving, het Amazonegebied in Zuid-Amerika. Ze hebben als bijzondere kenmerk hun wat wollige bevedering. Ze hebben een vrij opgerichte houding en een rechthoekige staart. Ze zijn vogels die bij de geringste provocatie een dreighouding aannemen en daarbij een gekrijs laten horen. Het zijn zeer speelse en nieuwsgierige vogels waaraan de verzorger veel plezier kan beleven. Soms rollen ze als jonge katten door hun kooi en proberen hun verzorger uit te dagen tot spelen. Ze hebben naar verhouding korte vleugels en zijn erg

handig in klimmen en klauteren.

Witbuikcaique - *Pionites leucogaster*

Bij de witbuikcaique worden drie ondersoorten onderscheiden, te weten:

Pionites leucogaster leucogaster - Groendij Caique is de nominaatvorm; wordt ook wel witbuik caique genoemd.

Pionites leucogaster xanthomeria - Geeldij Caique, ook wel roestkop caique genoemd

Pionites leucogaster xanthurus - Geelstaart Caique

Groendij Caique - *Pionites l. leucogaster*
Formaat: 23 cm.

Geslachtsonderscheid: tussen beide geslachten bestaat geen uiterlijk waarneembaar

Man en pop: de hoofdkleur is groen. Het voorhoofd, de schedel, de nek en het gebied rond de oren is oranje gekleurd. De wangen en de hals zijn geel. De borst en de buik zijn crèmewit. De onderstaartdekveren zijn geel en de handpennen violetblauw. Rug en vleugeldeken zijn groen evenals de bovenzijde van de staart en de dijen. De onderzijde van de staart is zwartachtig. De snavel is hoornkleurig. De naakte oogring is wit. De iris is rood en de poten zijn licht van kleur (bij jonge vogels nog donker).

Herkomst en leefwijze

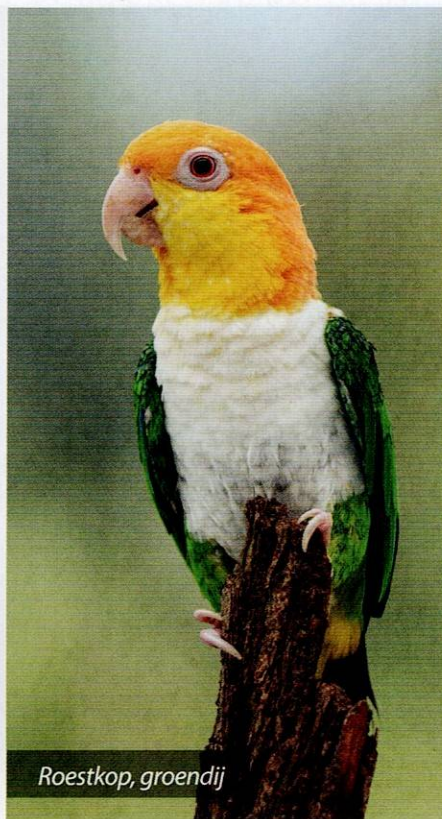
De witbuikcaique *P. l. leucogaster* heeft zijn verspreidingsgebied in Noord-Brazilië, ten zuiden van het Amazonegebied in de provincie Pará en in het noordoosten Mato Grosso tot het oostelijk deel van het Amazonegebied. *P. l. xanthurus*

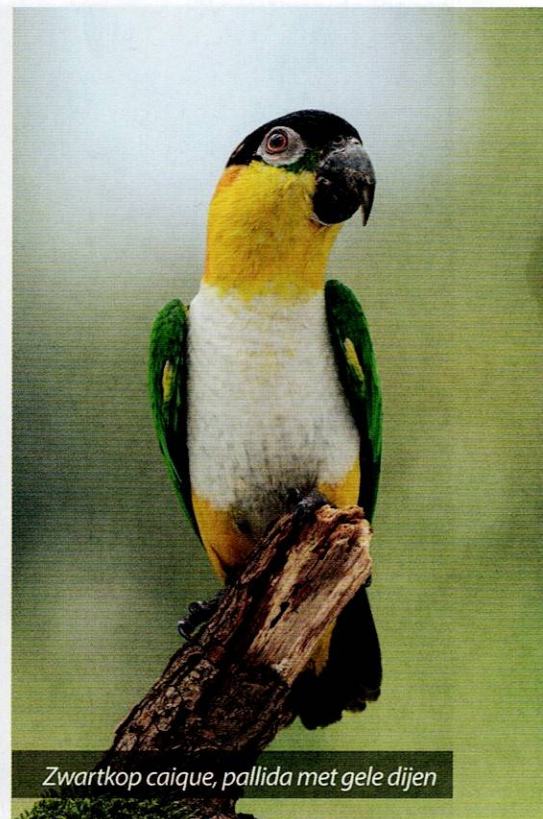
Links pallida; rechts nominaatvorm

Roestkop, geeldij

Roestkop, groendij

Zwartkop caique, pallida met gele dijen

komt voor in Noordwest-Brazilië. Ze leven tot op hoogten van 1000 m in bosgebieden in het binnenland en langs de kust, maar ook bewonen ze savannen met boombestanden. Buiten de broedtijd leven ze in familieverband of in groepen van 30 of meer exemplaren bij elkaar. Ze houden zich hoofdzakelijk op in de kruinen van hoge bomen waar ze zich tegoed doen aan het beschikbare voedsel.

Geeldij Caique - *Pionites leucogaster xanthomeria*

Formaat: 23 cm. Geslachtsonderscheid: als bij de nominaatvorm.

Man en pop: als de nominaatvorm, maar de dijen en de flanken zijn geel. De bovenzijde van de staart is groen, de naakte oogring is grijs en de poten zijn vleeskleurig.

Geelstaart Caique - *Pionites leucogaster xanthurus*

Formaat: 23 cm.

Geslachtsonderscheid: als bij de nominaatvorm.

Man en pop: als de nominaatvorm, maar in het geheel bleker van kleur, vooral

op de kroon en in de nek. De dijen, de flanken, de onderstaartdekveren en de boven- en onderzijde van de staart zijn geel. De stuit en de bovenstaartdekveren zijn geel met hier en daar wat groen.

Zwartkopcaique - *Pionites melanocephala*

Bij de zwartkop caique worden twee ondersoorten onderscheiden, te weten: *Pionites melanocephala melanocephala*, de zwartkop caique en *Pionites melanocephala pallida*, de Pallida of Bleke caique

Zwartkopcaique - *Pionites m. melanocephala*

Formaat: 23 cm. Geslachtsonderscheid: tussen beide geslachten bestaat geen uiterlijk waarneembaar

Man en pop: de hoofdkleur is groen. Het voorhoofd, de schedel en de nek zijn zwart. De teugel en de tekening onder het oog zijn groen. De wangen, de hals en de nekband, de dijen en de flanken zijn oranje. De borst en de buik zijn wit tot crèmekleurig. De handpennen zijn violetblauw. De staart is aan de onderzijde olijfgel en heeft aan de uiteinden

een gele punt. De snavel is zwart. De naakte oogring is donkergrijs. De iris is rood en de poten zijn donkergrijs tot zwart.

Pallida Caique - *Pionites melanocephala pallida*

Formaat: 23 cm.

Geslachtsonderscheid: als bij de nominaatvorm.

Man en pop: als de nominaatvorm, maar alle oranje gekleurde veervelden zijn bij deze ondersoort geel. De buik en de borst zijn witachtig van kleur.

Herkomst en leefwijze

De zwartkopcaique, *P. m. melanocephala*, heeft zijn verspreidingsgebied in het zuidoosten van Colombia, een groot deel van Brazilië, het noordoosten en het zuiden van Venezuela, Guyana en Suriname. De ondersoort *P. m. pallida* is te vinden in Zuid-Colombia, zuidwaarts tot Noordoost-Peru en Oost-Ecuador. Ze leven tot op hoogten van 1000 m in bosgebieden in het binnenland en langs de kust, maar ook bewonen ze savannen met boombestanden. Buiten de broedtijd leven ze in familieverband of in

Zwartkop caique, nominaatvorm met oranje dijen

groepen van 30 of meer exemplaren bij elkaar. Ze houden zich hoofdzakelijk op in de kruinen van hoge bomen waar ze zich tegoed doen aan het beschikbare voedsel. Bij onraad vliegen ze krijssend weg.

Voeding

De Voeding van Caiques is in onze beleving een belangrijk punt. Wij proberen onze Caiques dan ook het beste te geven wat in ons vermogen ligt. Maar hoe weet je nou wat het beste is? Om te beginnen denk ik dat we dan zoveel mogelijk naar de vogels moeten kijken in hun natuurlijke omgeving. Daar zien we dat ze zich voeden met vruchten, bladknoppen etc. Om hieraan zoveel mogelijk tegemoet te komen is het nodig om de vogels naast zaad, rijkelijk te voorzien van fruit, bessen, groenten en noten.

Zaad: als basisvoeding verstrekken we een zadenmengeling voor papegaaien zonder noten en mengen daar in de herfst en winter zelf noten (ongebrand, ongezoeten) door.

Fruit in allerlei soorten (behalve avocado) zoals vijg, appel, sinaasappel, druif,

mandarijn, kiwi, mango, kaki, granaatappel, grapefruit en papaja. Een en ander afhankelijk van het verkrijgbare aanbod.

Groenten worden regelmatig gegeven in de vorm van wortel, zowel zomer- als winterwortel. Verder krijgen ze knolselderij en soms ook sla, broccoli en spruiten, maar hier wordt nauwelijks van gegeten. Andere groenten worden bij ons nauwelijks gegeten.

Eivoer wordt in het broedseizoen gegeven en hier mengen we wat kiemzaad onder. Het kiemzaad bestaat uit een mengeling waar geen gebroken zaden in mogen zitten. Dit krijgen de caiques, wanneer er jongen zijn, elke dag.

Overige bijvoeding wordt verstrekt in de vorm van maïs, rozenbottel (de ronde, niet de ovale). Ook krijgen ze "Aves Loristart" aangeboden wanneer er jongen zijn, wanneer nodig elke dag.

Regelmatig wordt ook grit, maagkiezel en sepia verstrekt. Eveneens dienen regelmatig wilgentakken te worden verstrekt om verveling te voorkomen. Om een doorgroeiende snavel en te lange nagels te voorkomen kunnen ook nog

slijtstokken worden aangebracht. De verzorging bestaat natuurlijk ook in het dagelijks geven van vers water, waar ze zich ook graag in wassen.

Vogels die zoveel zachtvoer/ fruit krijgen maken hun verblijven snel vuil het is daarom nodig de verblijven zeer regelmatig schoon te maken.

Wij zeggen niet dat onze manier van voeren de enige juiste is; er zijn mensen die het totaal anders doen en ook met succes.

Huisvesting

Huisvesting van vogels is denk ik wel het mooiste wanneer je ze in een zo groot mogelijke ruimte met een zo natuurlijk mogelijk biotoop kan houden. (Burgers Bush idee).

Het type huisvesting kan nogal verschillen. Ik heb ze succesvol gezien bij een liefhebber welke ze in niet al te grote van Keulen kooien hield en ik heb ze ook gezien in grote volières waar het niet zo goed ging.

Hierbij wil ik niet pleiten voor kleine huisvesting maar ik probeer enkel maar te zeggen dat het succesvol zijn met

vogels niet alleen van de huisvesting afhangt.

Helaas heeft niet iedereen de beschikking over veel ruimte voor zijn of haar vogels. De ruimte die wij momenteel hebben is ook maar beperkt.

In het verleden hebben we verschillende volières gehad van open tot dicht. De dichte volière heeft onze persoonlijke voorkeur omdat hierin niet zo gemakkelijk ongewenste dingen van buitenaf kunnen komen zoals vorst en kou en minder kans op verspreiding van ziektes door andere vogels of muizen.

Nadeel van een dichte volière is dat er geen zacht regentje en geen direct zonlicht in kan. Dit is deels op te lossen door badwater te geven (sproeien vinden de meeste Caiques niet leuk) en UV-lampen op te hangen voor het daglicht effect.

Volière of kooi? Onze ervaring hiermee loopt ook nogal uiteen. Het ene koppel doet het beter in een kooi en het andere weer in een volière, maar over het algemeen voldoen de zogeheten M3 kooien prima. Wat je ook gebruikt, probeer er wel een voerplateau in te hebben, want caiques vinden het niet prettig wanneer

je hun territorium (kooi) binnen dringt tijdens de kweek.

Kweek

De broedrijpheid van de caique loopt sterk uiteen. We hebben er gehad die met 1,6 jaar al bevruchte eieren legden en een jong grootbrachten, maar we hebben er ook waar we zes jaar op moesten wachten. Beide koppels kregen voor zover we ons herinneren dezelfde verzorging.

Wij hebben met verschillende Caiques in verschillende ruimtes gekweekt. Maar over het algemeen gaat de kweek in zogeheten 'kuubs' kooien (m3 kooien) goed. Indien mogelijk plaatsen we de vogels dusdanig dat ze soortgenoten wel kunnen horen maar niet zien. Over het algemeen broedt de caique vanaf het tweede of derde ei, ook wanneer ze tot vijf eieren leggen. Zeven dagen later kunnen we dan, met bijvoorbeeld een "schouw lampje" zien of de eieren bevrucht zijn. Weer 28 dagen na aanvang van het broeden c.q. op de eieren zitten van de pop mogen we dan het eerste jong verwachten. Ongeveer vijf-

ten dagen na uitkomst van de jongen kunnen we ze ringen met 8 mm ringen. DNA-veertjes trekken kan dan ongeveer 46 dagen na de geboorte van de jonge vogels. Deze leeftijd heeft als voordeel dat we de jonge vogel zo uit het blok kunnen halen om DNA-materiaal af te nemen. Niet wachten tot ze bijna uitvliegen want dan loop je het risico dat de jongen te vroeg het blok verlaten. Wanneer ze ongeveer 66 dagen oud zijn kun je verwachten dat ze het blok verlaten en uitvliegen. Wanneer ze ongeveer honderd dagen oud zijn kunnen ze als zelfstandig worden beschouwd.

Broedblok

Caiques zijn niet echt kieskeurig bij de keuze van het nestblok. Wij hebben in zowel horizontale als verticale blokken goede resultaten behaald. Om praktische redenen gebruiken we tegenwoordig verticale blokken.

Voor meer Info zie onze website : <https://caiques.jouwweb.nl/>

Zwartkop caique, nominaatvorm met oranje dijen

Het geslacht Psittacula

Deel 7 – De grijskopedelparkiet

Een prachtige familie parkieten die het waard is om nader onder de loep genomen te worden.

A. v. Kooten

Formaat: 40 cm.
Ringmaat: 6,5 mm.

Man en pop: P. himalayana lijkt veel op de pruimenkopparkiet maar is door zijn langere staart duidelijk groter van formaat. De soort is overwegend blauwachtig groen gekleurd en heeft een grijze kop die door een zwart halsband is omgeven. Daarop volgt in de nek een turquoise nekband. Op de vleugels is een donkerode balk te vinden. Opvallend bij P. himalayana is de staartkleur; deze is aan het eind over een lengte van ca. 7 cm geel. Verder is de staart opvallend breed.

De poppen van deze soort zijn wat minder intensief gekleurd en missen de bruinrode vleugelbalk van de man. De boven-snavel is orangerood, de ondersnavel bleker geelachtig. De iris is witachtig, de poten zijn groenachtig geel.

Herkomst, leefwijze en status in het wild

P. himalayana komt voor vanaf oostelijk Afghanistan door Pakistan en Noord-India tot Nepal. Zij leven daar in bossen van 250-2.500 m hoogte. In de zomer zoeken ze de hoger gelegen bossen op en komen in de winter terug in het laagland. Zij zijn vaak in familieverband of in kleine groepen aan te treffen. Zij voeden zich met zaden, fruit en noten.

De status in het wild is niet bekend. Maar men gaat ervan uit dat de soort niet bedreigd en daarom VEILIG is. (Bird Life International 2011).

Voeding

Als basisvoeding kan aan grijskopedelparkieten een goede zaadmengeling voor parkieten worden gegeven. Om tot een volwaardige voeding te komen kan aan het zaadmengsel een krachtvoermengsel van geweekt kiemzaad en eivoer/universeelvoer (1:1) worden toegevoegd. De verhouding tussen het zaad en het krachtvoermengsel moet ongeveer één op één zijn. Verder dienen dagelijks afwisselend vruchten, bessen (rozenbottels, vuurdoorn, bramen, bosbessen e.d.) en groenten te worden verstrekt. In de periode dat de vogels jongen hebben is het belangrijk dat ze de beschikking hebben over dierlijke eiwitten. Het eiwitpercentage van het krachtvoer moet dan ongeveer op 20% liggen. Omdat de meeste commerciële eivoeders dit eiwitgehalte niet halen is het verstandig dit aan te vullen, bijvoorbeeld met een universeelvoer. Naast bovenstaande voeding moeten de vogels dagelijks de beschikking hebben over vers en fris bad- en drinkwater en mogen ook vogelmineralen (grit) en maagkiezel niet ontbreken. Om aan hun knaaglust te voldoen is het raadzaam regelmatig verse berken-, wilgen- en/of fruitboomtakken te verstrekken.

Huisvesting

Grijskopedelparkieten zijn als winterhard te beschouwen; ze zijn echter zeer gevoelig voor teenbevrozingen. Met name als ze bij vorst 's nachts aan het gaas gaan hangen zullen de tenen afsterven, hetgeen erg verminkend en pijnlijk voor een vogel is. Om teenbevrozingen te voorkomen is het mede van belang dat de zitstokken voldoende dik zijn, zodat de tenen bij het zitten goed door het verenkleed worden afgedekt. Gezien het bovenstaande moeten volières waarin grijskopedelparkieten worden gehouden een goed afsluitbaar, droog en vorstvrij nachtverblijf bezitten.

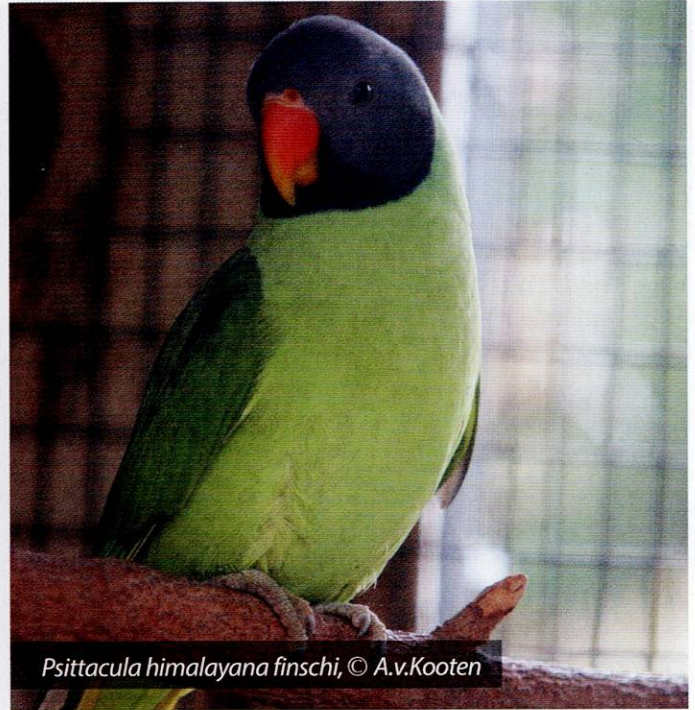
De buitenvolière dient een lengte van 4 à 5 m te hebben en ongeveer 1 m breed te zijn. Een goede afmeting voor het nachtverblijf is 1,5 m lang, 1 m breed en 2 m hoog. Om problemen te voorkomen, met name in het broedseizoen, is het noodzakelijk dat de vogels paarsgewijs in aparte rennen worden gehouden. Vanwege hun knaaglust kan de buitenvolière het best worden geconstrueerd van metaal, bijvoorbeeld aluminium. Om aan hun knaaglust tegemoet te komen is, zoals reeds eerder opgemerkt, het van belang steeds verse boomtakken te verstrekken. Vergeet niet een portaal of sluis aan te brengen. Grijskopedelparkieten zijn vliegensvlug en deze voorkomt dat de vogels er in een onbewaakt moment vandoor gaan. Het raamwerk kan worden bespannen

Stel grijskop edelparkieten (links man met nog niet volgroeide staartpennen) © A.v.Kooten

Pop grijskop edelparkiet, © A.v.Kooten

Psittacula himalayana finschi, © A.v.Kooten

met gaas met een afmeting van 19,0 x 19,0 x 1,45 mm. Indien er sprake is van meerdere buitenvolières naast elkaar dienen deze onderling van elkaar gescheiden te zijn door dubbel gaas of ondoorzichtige tussenwanden. Hierdoor wordt voorkomen dat de vogels elkaar kunnen verwonden. Wat dat betreft komt verlies van nagels en tenen nog veel te vaak voor! De vliegopening die toegang geeft tot het nachtverblijf dient een afmeting te hebben van ongeveer 20 x 20 cm. Zorg ervoor dat deze opening af te sluiten is d.m.v. een schuifluikje. Het is het gemakkelijkst als dit te bedienen is aan de voorzijde van de volière. Het is verstandig om de buitenvolières voor de helft te overdekken, bijvoorbeeld met golfplaten. De vogels hebben op deze manier altijd een droge plaats ter beschikking. Het biedt u tevens de mogelijkheid om er broedblokken op te hangen. Het niet beschutte deel geeft de vogels de mogelijkheid om bij regen een douche te nemen.

Kweek

Vaak worden de eerste eieren eind maart, begin april gelegd. Dit betekent dat de vogels over het algemeen al vroeg in het seizoen beginnen met het broedproces. Als nestgelegenheid kan een nestblok worden verstrekt van 20 x 20 x 40 cm en een invlieggat van ca. 6 cm doorsnee. Zorg voor meerdere nestblokken, waaronder ook natuurblokken, zodat de vogels zelf hun keuze kunnen bepalen. Het uitverkoren nestblok dient het jaarrond in de volière te blijven omdat de vogels er ook in slapen. Om de vogels te helpen bij het in- en uitgaan van het blok is het aan te raden de binnenzijde onder het invlieggat te voorzien van een strookje gaas of krammen. Verder is het handig om een inspectieluikje aan te brengen op ongeveer 15 cm van de bodem. Als nestmateriaal kan een mengsel van boshumus c.q. potgrond en houtspaanders in het blok worden aangebracht (laagdikte ca. 8 cm). Ook kunnen stukken vermolmd hout worden gegeven. Deze worden in de

meeste gevallen door de vogels geheel stuk geknaagd waardoor een prima bodembedekking ontstaat.

Poppen zijn gewoonlijk op een leeftijd van ongeveer drie jaar geslachtsrijp, mannen vaak al in hun tweede levensjaar. Een nest bestaat meestal uit vier tot vijf eieren die om de dag worden gelegd. Na een broedduur van 22 tot 25 dagen worden de (kale) jongen geboren. Na tien tot veertien dagen moeten deze worden geringd met een 6 mm. ring. Houd dit echter vanaf dag zeven in de gaten omdat de jongen in het begin vrij snel groeien. Op een leeftijd van ongeveer zeven weken vliegen ze uit waarna ze nog twee tot drie weken door de ouders worden (bij)gevoerd.

Bijzonderheden

Grijskopedelparkieten komen nog maar weinig voor in de avicultuur. Door sommige liefhebbers wordt hij ook wel aangeduid met de foutieve naam zwartkopparkiet.

Psittacula himalayana himalayana, © H.Branje

Jeugd heeft de toekomst

Deze keer een bezoek aan een jongere vogelliefhebber en wel Jorg Heesakkers uit het Noord-Brabantse Erp.

© Henk Branje

Vogels sinds z'n zestiende

Jorg is inmiddels 29 jaar en houdt al sinds z'n zestiende vogels. Opa Jan kweekte destijds al veel Australische parkieten en had de beschikking over tientallen volières. Jorg hielp z'n opa jarenlang zaterdags met voeren en verzorgen. Toch konden de parkieten hem niet bekoren en toen hij zelf met vogels wou beginnen werd niet gekozen voor parkieten. Op z'n zestiende kocht hij z'n eerste vogels: een koppel Vermiljoen kardinalen. Hij begon dus niet meteen met de gemakkelijkste vogels.... De volières werden 'vrijwillig' afgestaan door opa Jan. Die was wel ingenomen met de interesse van z'n kleinzoon want af en toe kreeg Jorg wel eens 'n koppeltje vogels van z'n vogelgekke opa...

Kardinalen

De Vermiljoen kardinalen deden het meteen goed en Jorg kreeg er in het eerste jaar al jongen van op stok. Vervolgens werd de collectie uitgebreid met nog meer kardinalen: rode en groene kardinaal, zwartkeel kardinaal, dominicaner

kardinaal en Arizona kardinaal.

Jorg heeft zo'n tien jaar kardinalen gehouden en met alle genoemde soorten gekweekt behalve met de dominicaner kardinaal. Het ene jaar verliep de kweek wat beter dan het andere, maar in een topjaar toch zo'n veertig jongen van tien koppels!

Je zou zeggen, een prachtig resultaat. Ga zo door.... Maar voor Jorg was de uitdaging er een beetje af. De kardinalen werden verkocht en er werden twee koppels hopen gekocht die in een grote buiten volière gehuisvest werden. Ook met de hopen werd twee jaar succesvol gekweekt. En ook toen was voor Jorg de spanning er af.

Spreeuwen

Een nieuwe uitdaging zijn tropische spreeuwachtigen. Inmiddels heeft Jorg enkele koppels Koningsglansspreeuwen; irena bulbul; oranje troepiaal, ballispreeuw, langstaart glansspreeuw en amethyst-, emerald-, driekleur- en purperglansspreeuw

De vogels worden gehuisvest in een

vijftiental vluchten die Jorg van opa Jan mag gebruiken. Het zijn grote binnen volières (80 cm breed; 250 cm lang en ongeveer 200 cm hoog). Aan de achterkant van deze volière is een ophangvlucht van gaas. Daar kunnen de vogels genieten van frisse lucht, zon en regen. In elke volière wordt één koppel spreeuwen gehuisvest.

Vogelvereniging Erp

Jorg is sinds zo'n vijf jaar lid van de vogelvereniging van Erp. Samen met opa Jan en vader Henny die inmiddels met kleurgrasparkieten is begonnen. Ofschon hij lid is van de vereniging is hij niet het meest actieve lid. Op tentoonstellingen heeft hij tot op heden nog geen vogels ingeschreven. Hij durft het (nog) niet goed aan om met z'n vrij kostbare vogels aan tentoonstellingen deel te nemen. Maar hij sluit het zeker niet uit om dit toch 'n keer te gaan doen. Toch heeft hij voldoende contacten met vogelliefhebbers in binnen- en buiten-

Driekleurglansspreeuw

Hop

land. Enerzijds doordat hij samen met vader Henny in Erp 'JH Bird Products' bestiert en dus met veel vogelhouders in contact komt. Anderzijds omdat hij graag informatie zoekt op social media. Daar is immers veel informatie te vinden. Ook over z'n spreeuwen.

Verkoop verandert

Jorg werkt sinds vorig jaar fulltime op het bedrijf in Keldonk (Erp) na het voltooiën van z'n opleiding 'ondernemer-detailhandel'. Hij verricht met name administratieve werkzaamheden zoals orders verwerken, PR, mails beantwoorden. Verkoop van kooien, voer en vogelbenodigdheden gebeurt steeds meer via internet, terwijl verkoop op markten en beurzen steeds verder terugloopt in

Nederland. Een ontwikkeling die nog steeds door gaat.

Jeugd heeft de toekomst?

Met z'n ervaringen in hun bedrijf dat op internationale schaal vogelkooien en vogelbenodigdheden verkoopt kan Jorg bevestigen dat, ofschoon in ons land steeds minder vogelliefhebbers zijn, dat in landen als Spanje en Italië zeker niet het geval is. Daar is de gemiddelde leeftijd van de vogelliefhebber duidelijk veel lager dan in Nederland en is de vogelsport nog springlevend. Of dat te maken heeft met cultuur, het meer buiten het huis leven in een aangenaam klimaat? Geen idee.

Toch zijn er volgens Jorg ook in ons land nog behoorlijk wat jongere liefhebbers

die vogels houden. Deze zijn echter vaak geen lid van een vogelvereniging. Ze hebben blijkbaar op een andere manier voldoende contacten met liefhebbers en de liefhebberij. Ze zullen hun informatie bijvoorbeeld kunnen vinden op internet en met name op social-media.

Jonge mensen doen immers veel meer met social media dan de wat oudere vogelliefhebbers.

Op bijvoorbeeld Instagram en op YouTube zijn honderden filmpjes te bekijken van en over het houden van allerlei soorten vogels in avicultuur. Vaak in de Engelse taal, maar ook heel wat met Nederlandse liefhebbers aan het woord.

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB
t.a.v. KBOF – Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul,
Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be>
kan U gratis een proefnummer inzien!

www.tauros-diagnostik-shop.de

vanaf 9,50 €

Focusgroepen

© Henk Branje

Tijdens het symposium 'Toekomstgericht fokken met gehouden vogels', gehouden afgelopen november in Barneveld, sprak Rick Fonteyn, bestuurslid Aviornis Vlaanderen, bestuurslid WPA over de 'focusgroepen' van Aviornis.

Waar staat een focusgroep voor?

Een focusgroep (bij Aviornis) is een groep liefhebbers die met name geïnteresseerd is in één bepaalde groep vogels, bijvoorbeeld pauwfazanten. Een dergelijke focusgroep probeert vogelliefhebbers aan te moedigen tot, en te helpen bij, het houden van, in dit voorbeeld, pauwfazanten. Je kunt een focusgroep van Aviornis zeker tot op zekere hoogte vergelijken met de specialclubs binnen onze NBvV.

Waarom een focusgroep?

- Het is een centraal aanspreekpunt en voert coördinatie uit van 'n bepaalde vogelsoort of groep vogels
- Een focusgroep centraliseert kennis
- Heeft als een van de doelstellingen conservatie en instandhouding van de soort(en)
- Organiseren van bijeenkomsten
- Mogelijk opbouwen van een bufferpopulatie
- Assisteren bij eventuele herintroductie in de natuur

Vragen bij aankoop

Wanneer je als liefhebber een vogel koopt is het soms een 'stap in het duister'

Je hebt verschillende vragen:

- De vogel is afkomstig van?
- Ken je nog iemand die ook dergelijke vogels heeft
- Weet je hoeveel er nog in het land zijn
- Weet je welke bloedlijnen enz.

Een focusgroep kan helpen bij het beantwoorden van zo'n vragen.

Doelstelling focusgroep

- Samenkomsten organiseren
- Liefhebbers met dezelfde interesse in contact brengen met elkaar
- Netwerk uitbouwen en verbinden
- Helpen en assisteren van liefhebbers
- Opvolging wetgeving, gezondheids-certificaten, overdracht documenten, cites, dierenwelzijn
- Initiatieven van de focusgroep promoten via tijdschriften, e-mails en promo-standen, voordrachten.
- Soorten in beeld brengen: aantallen, koppels, leeftijden, bloedlijnen
- Veiligstellen van soorten in de EU; bufferpopulatie uitbouwen
- Behoud van soortzuiverheid en leefbare bloedlijnen. Adviseren in kweek-

koppels

- Jaarlijks inventariseren van aanwezige vogels
- Stamboekbeheer
- Focusgroep is geen eigenaar van vogels; hoogstens een adviesorgaan

Omdat het praktisch onmogelijk is om binnen de EG nog op legale manier aan nieuw bloed te komen wordt het enorm belangrijk om met de nog aanwezige vogels een levensvatbare populatie te behouden. Het gevaar van een populatie vogels die niet af en toe voorzien wordt van vers bloed is inteelt.

Een stamboekprogramma kan behulpzaam zijn een populatie levensvatbaar te maken/houden. Er verdwijnen nog

Pauwfazant

Kortstaartpapegaai amadine

steeds soorten in avicultuur omdat er geen stamboekbeheer is en een populatie ten gevolge van met name inteelt verloren gaat.

Er zijn tal van stamboomprogramma's, maar in het algemeen komt het erop neer dat ongeacht het pakket de essentie is om een overzicht te hebben om verantwoord te kunnen kweken.

Wat behelst zo'n stamboomprogramma (voor particulier of focusgroep):

- Registratie van soorten, geslacht, kwekers, huidige eigenaren, ringnummers, de ouders, geboortjaar, data van overlijden, kweekkoppels enz.
- Uitrekenen inteelt percentages, stamboom weergave, erfelijke eigenschappen, bijzonderheden enz
- Overdracht documenten, exportbe-

standen (belangrijk bij controles). Zorg ervoor dat er voor elke vogel een document is.

- Rapporten, wedstrijd, kasboek, contacten, soorten, enz.

Populariteit stamboekprogramma

- Voor een organisatie zoals een focusgroep is het belangrijk een overzicht te hebben van bestaande populaties. Een stamboomprogramma is dan heel belangrijk.
- Focusgroepen ervaren dat leden over het algemeen niet graag registreren en zeker al niet digitaal
- Vaak zijn bestaande applicaties niet gemakkelijk voor de gebruiker (digibeet)
- Wanneer er ook nog eens voor betaald moet worden haken mensen soms af

Toekomst

- Als kweker of vereniging kunnen we niet stilstaan
- Met de huidige trends (onbekend) is onbemand) en wetgeving wordt het noodzakelijk
- Cijfers en aantallen te kunnen presenteren richting overheid
 - o Kunnen beschikken over een goed overzicht van bestaande populaties.
 - o Aantoonbare conservatie in beschermd milieu

M. 06-51145525

INFO@VOLIÈREBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIÈREBOUWSAMAN.NL

Voor al uw vogelbenodigdheden

WIM VAN DE LUSTGRAAF

www.wimvandelustgraaf.nl

Alle begin is moeilijk...

Oud-keurmeester Joop Willink schreef in het bondsblad "Vogelvreugd" van de voormalige ANBvV tot aan zijn dood maandelijks een column onder de titel "Alle begin is moeilijk". Veel van deze artikelen zijn voor de vogelhobby nog steeds actueel. De actuele artikelen worden om de twee maanden, na bewerking door Jos Beijers, geplaatst in "Onze Vogels".

Joop Willink (†)

Zorg voor verantwoorde huisvesting van vogels

Alle begin is moeilijk!! Dat zal niemand ontkennen. Zeker niet wanneer je een beetje ingeburgerd bent in de vogelsport. Er zijn zoveel facetten die invloed hebben op het al dan niet slagen van de vogelhouderij en zeker van de vogelkweek. Dat is altijd al zo geweest en dat geldt in deze tijd zeker. De vogels hebben steeds meer kwaliteit gekregen. Ook is de diversiteit veel groter. We hebben het niet slecht gedaan. Maar of de vogel daardoor ook sterker is geworden meen ik te mogen betwijfelen. Misschien zijn we vaak te goed voor onze vogels en is het vooral de overdaad die schaadt. Maar daarover kan ik geen definitief oordeel geven. Daarvoor zou een uitgebreid onderzoek moeten plaatsvinden. Dat is nooit gebeurd en zal wellicht ook niet gebeuren. En dat is best jammer.

Huisvesting

Waar we zeker aandacht aan moeten besteden is de huisvesting van onze vogels. In de huidige wetgeving wordt veel aandacht besteed aan het welzijn van de dieren. Dit via de Gezondheids- en Welzijnswet voor Dieren. (Soms denk ik dat een dergelijke wet eerst zou moeten worden aangenomen voor mensen. Maar dat is wellicht teveel gevraagd). Ook voor huisdieren en dus ook voor onze vogels. Er is een Platform Verantwoord Huisdierenbezit gevormd waarin ook leden van onze Bond zitting hebben. We kunnen er met z'n allen van overtuigd zijn dat we onze vogels zo goed mogelijk verzorgen. Dat moet immers om een zo goed mogelijk kweek- en wedstrijdresultaat te bereiken. Waar het mogelijk hier en daar aan schort is een goede huisvesting. Al moet ik zeggen dat ook hierin de laatste jaren veel verbetering is gekomen. Ik weet nog dat ik als jonge kweker (meer dan vijftig jaar geleden) bij een zeer bekend kweker en publicist van vogelartikelen kwam. Deze man kweekte kleurkanaries in broedkooien die nauwelijks groter waren dan een sigarenkistje. De man kreeg niet zoveel jongen op stok, maar dat deerde hem niet. Het was genoeg voor zijn experimenten. Gelukkig zien we dat niet meer. Maar vooral beginners moeten er op letten dat ze hun vogels wat ruimte geven. Niet overdreven hoor. Dat is ook weer niet nodig.

Verschillende manieren

Je kunt op verschillende manieren vogels houden. In het groot. In hokken met een ruime afmeting. Maar ook in klei-

Mannetje gould amadine

ne volières. Zo was er een jonge buurman die mij vertelde dat hij graag wat vogels wilde houden. Hij had inmiddels een kooi in de kamer staan van 100 x 60 x 40 cm. Een ruime kooi dus. Maar daarin had hij een paartje witte valkparkieten, een paar zebra's en een koppel kanaries gezet. Nu kreeg hij problemen met zijn vrouw. In de eerste plaats was er regelmatig een kleine oorlog in de kooi omdat de vogels dicht bij elkaar zaten en regelmatig ruzie hadden. Met verwondingen tot gevolg, want een snavelhouw van een valkparkiet komt hard aan. De veren en het stof vlogen dan door de kamer tot grote ergernis van zijn vrouw. De man wist dat ik vogels hield en kwam raad vragen. We hebben samen de kooi en de inhoud bekeken. Duidelijk een te kleine ruimte en een verkeerde vogelkeus. Dat was al gauw duidelijk. Ik heb uitgelegd dat bijvoorbeeld parkieten bijna het hele jaar door ruien en dus overlast leveren. Ik heb ook gewaarschuwd dat andere vogels eens per jaar hun veren wisselen. Tenslotte kwam het zover dat we de vogels in een vervoerkist hebben gepakt en

naar een vogelhandel hebben gebracht. Daarna ben ik met de man en zijn vrouw gaan kijken naar andere vogels omdat ze toch wel graag wat vogels in de kooi wilden. Ze waren zeer enthousiast toen ik ze een paartje Gouldamadines liet zien. Dat zijn zeker voor leken erg aantrekkelijke vogels. Deze werden gekocht en in de kooi gezet. Vanaf het begin had het jonge paar er plezier in. Dat werd nog groter toen het paartje ging nestelen en een drietal jongen op stok kwam. Op dat moment wilden ze best alle vogels houden. Maar ik heb er toen op gewezen dat de kooi daarvoor te klein was en dat er zeker weer ruzies zouden ontstaan. De jongen werden dus weer van de hand gedaan. Dat ging een jaar zo door. Toen kwam hij bij me en vertelde dat ze de vogels in de kamer wilden houden, maar dat hij, net als ik, buiten graag een hok wilde bouwen waarin hij meer vogels kon kweken.

Verlangens

We zijn samen aan tafel gaan zitten en ik heb hem gevraagd wat zijn verlangens waren. Het bleek dat hij zich echt op het kweken van tropen wilde toeleggen. In de eerste plaats op de Gouldamadines, maar ook op andere soorten.

Hoewel ik zeker geen bouwtechnicus ben, hebben we samen een ontwerp gemaakt van een vogelhok waarin voldoende ruimte was voor enerzijds ruime broedkooien van 50x40x40 cm en anderzijds een aantal grotere vluchten waarin de jonge vogels zich goed zouden kunnen ontwikkelen. Hij was inmiddels ook bij andere kwekers in het hok geweest en vroeg zich af of de kooien wel dergelijk grote afmetingen moeten hebben. Ik heb hem duidelijk gemaakt dat de vogels zich prettig voelen in een wat grotere ruimte en dat dat hun gezondheid ook ten goede komt. Hij heeft zich laten overtuigen, is inmiddels lid geworden van een vereniging en is een enthousiast vogelkweker.

Een man dus die dacht in een kleine kooi meerdere vogels te kunnen houden, maar van een koude kermis thuiskwam. Dat kan niet. Zowel binnen niet, alsook in het vogelhok niet. Er is een duidelijk verschil aan behoefte aan ruimte voor verschillende vogels. Zo zal een Gloster en een Fife Fancy voldoende hebben aan een broedkooi van 40x40x30 cm. Maar een Yorkshire vraagt toch een broedkooi van 50 of 60x40x40 cm. Bij tropische vogels is ook een duidelijk verschil te maken. Toch voelen de meeste tropen zich beter in een wat ruimere broedkooi. Buiten de broedtijd moeten er ook voldoende ruimte vluchten aanwezig zijn om de vogels op te vangen. De vogels ontwikkelen zich daarin veel beter. Dat is al lang bekend en daarom zullen de meeste kwekers daar ook al rekening mee hebben gehouden. Ik heb het idee dat slecht gehuisveste vogels ook niet moeten worden gezocht bij de leden van verenigingen. Veel meer bij de toch ook best wel echte liefhebbers, die met hun vogels niet aan wedstrijden meedoen en dus niet zulke hoge eisen stellen aan de ontwikkeling van hun jonge vogels. Het is goed dat iedereen eens om zich heen kijkt en dat we gezamenlijk proberen iets te doen aan het huisvestingsprobleem, als zich dat al voordoet.

Oppassen

Waar we het met zijn allen zeker eens kunnen zijn met maatregelen die ertoe leiden dat onze vogels zo goed mogelijk gehuisvest zijn en ook zo goed mogelijk verzorgd worden, moeten we oppassen dat we in onze liefhebberij niet worden betutteld. Vooral dierenbeschermers hebben er vaak een handje van om dieren menselijke eigenschappen toe te dichten. Dat kan en mag niet gebeuren. Ook niet onder valse voorwendselen. Er wordt, in het kader van de Gezondheids- en Welzijnswet, nog gewerkt aan verschillende andere zaken dan alleen de huisvesting. Zo staat een regeling op stapel omtrent te houden soorten (waarbij we moeten houden wat we hebben!), identificatie, het houden van wedstrijden (?) en het inkweken van ongewenste erfelijke eigenschappen. Dat laatste doet ook veel vragen opkomen. Maar we zullen er in de toekomst zeker vaker mee geconfronteerd worden. Maar ik wil nu toch ook even een waarschuwend woord laten klinken. Laten we oppassen dat we onze vogelsport kunnen blijven uitoefenen. Men zal moeten aanvaarden dat we allemaal in de eerste plaats liefhebbers zijn die van onze dieren houden. En daarom willen we ze ook blijven houden en tentoonstellen. Welk soort of ras het ook is.

foto: Johan van der Maelen

Piet van der Tuin

Op 9 mei is op 72 jarige leeftijd, oud keurmeester en Lid van Verdienste van de NBvV, Piet van der Tuin overleden.

Piet was jaren lang actief als TC lid en de laatste jaren dat er nog twee aparte Keurmeesters verenigingen waren als voorzitter. Daarnaast was hij als docent actief bij het opleiden van keurmeesters Kleur & Postuurkanaries en lid van de Bondsraad.

Als keurmeester COM sectie D heeft hij vele keuringen verricht, als persoon was Piet rechtstreeks en duidelijk maar rechtvaardig.

Piet was door gezondheidsredenen al enige jaren gestopt als keurmeester wat hem zwaar viel.

Wij wensen zijn vrouw Tsjikke, kinderen en kleinkinderen veel sterkte in deze droevige tijd.

NBvV Hoofdbestuur en KMV-bestuur

Vogelpokken

Een beruchte vogelziekte, maar wat is het nu?

© Wim Kolk 'student Aeres Hogeschool Almere'

Wanneer ik dit schrijf is het kweekseizoen voor de meesten weer achter de rug. Elk jaar is het weer anders, de een heeft goed gekweekt, de ander heeft veel tegenslagen gehad. Bij mij was er eigenlijk beiden aan de hand. Met de kleurgrasparkieten was het echt een topjaar. Ze kwamen na het koppelen goed op gang, veel bevruchte eieren. Grote nesten en bijna alle jongen op stok gekregen. Maar zo goed als het bij de grasparkieten ging, zo slecht ging het met de kleurkanaries. De vijf koppels gingen erg laat over tot eileg. Vervolgens bleken van de eerst ronde, vier van de vijf nesten onbevrucht te zijn. Uiteindelijk acht jonge kanaries op stok gekregen van maar twee koppels. Tot overmaat van ramp viel de ene na de andere kanarie dood van de stok. Het vogel-pokkenvirus (Avipoxvirus) was de boosdoener.

Maar wat zijn nou eigenlijk vogelpokken? En welke schade richt deze ziekte aan? In dit artikel wil ik u daar iets meer over informeren omdat velen van u er mee te maken hebben gehad of nog krijgen.

Wat zijn vogelpokken?

Het vogelpokkenvirus is zoals de naam al zegt een virus. Het virus kan erg fataal zijn en komt alleen voor bij vogels. Bij 374 soorten vogels is het virus aangetoond als ziekteverwekker. De weten-

schappelijke naam van vogelpokken is Avipoxvirus, dit is een geslacht in de familie Poxviridae. Het Avipoxvirus is een van de grootste dierlijke virussen, ze zijn 250 bij 350 nanometer. In afbeelding 1 is een elektronen-microscopiefoto te zien van het vogelpokkenvirus. Het virus is in staat zich razendsnel te vermeerderen. Dat doen ze door een cel binnen te dringen. In de cel dwingt het virus de cel om het virus te kopiëren. Dit wordt gedaan in 'virusfabrieken'. De virus kopieën verlaten de cel en kunnen via de bloedvaten andere cellen infecteren (zie afbeelding 2).

Een geslacht is onderverdeeld in soorten. Op dit moment zijn er 10 soorten bekend in het geslacht Poxviridae. Maar omdat deze soorten bijna gelijke symptomen veroorzaken behandelen we de virussen in dit artikel niet soort specifiek maar het geslacht in het algemeen. Dit komt ook mede doordat de soorten vogelpokken niet gastheer specifiek zijn. Dat wil zeggen dat een soort vogelpokken, bijvoorbeeld het Canarypox virus, niet alleen kanaries infecteert. Zoals u aan de hand van de naam misschien wel zou vermoeden. Zo is het Canarypox virus ook gevonden in kortteen-leeuweriken op de Canarische Eilanden.

Verspreiding

Het virus verspreidt zich op verschillende manieren. Het wordt vaak over-

gedragen via bijtende geleedpotigen, hoofdzakelijk muggen maar ook mijten en andere geleedpotigen. Ze zijn drager van het virus, dat wil zeggen dat ze er zelf geen last van hebben maar het virus wel bij zich dragen. Als dan zo'n besmet insect een vogel prikt of bijt, dan wordt het virus overgedragen op de vogel. Daarom ziet u vaak een piek van besmettingen in het najaar. Muggen en mijten kunnen zich dan gemakkelijk en snel vermeerderen omdat de omstandigheden optimaal zijn, vaak vochtig en warm.

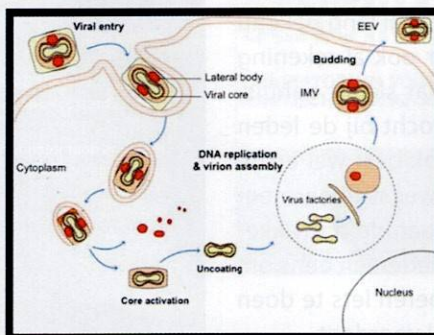
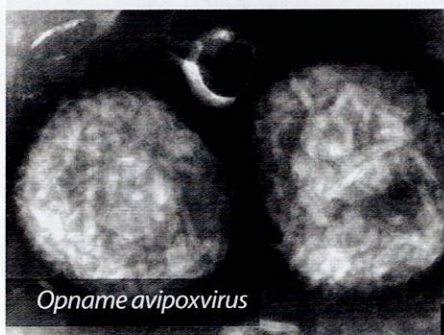
Ook kan het vogelpokken-virus zich verspreiden door kleine stof- of vloeistofdeeltjes die in de lucht zweven (aerosolen). Bij direct contact, bijvoorbeeld besmette zitstokken, of inademen van deze deeltjes kan het virus ook een vogel infecteren.

Twee vormen pokken

Het vogelpokkenvirus heeft een breed scala aan soorten vogels die het kan infecteren. De symptomen kunnen per vogelsoort verschillen. Maar we kunnen bij een infectie wel twee hoofdvormen onderscheiden. Droge en natte pokken, vaak is het een combinatie van beiden.

Droge pokken

Deze vorm is de meest herkenbare uiting van vogel-pokken. Hierbij ontstaan korstachtige bultjes op de onbevederde delen van de vogel, zoals de poten, rondom de ogen, op de basis van de snavel en rond de cloaca en kan variëren van kleine tot extreme pokken. In het begin van de infectie ontstaan er roze, witte of gele bultjes die steeds groter worden. In deze bultjes vermeerderd het virus zich. Als de blaasjes knappen komt er een waterige vloeistof uit die veel virusdeeltjes bevat. Ook ontstaat er een klein wondje waar andere

ziekte-verwekkers een kans krijgen om de vogel binnen te dringen zoals schimmels of bacteriën die de vogel nog verder kunnen aftakelen. Als het wondje wel gewoon dicht gaat, ontstaat er een donkerbruin of zwart korstje dat na ongeveer 2 tot 4 weken afvalt en een litteken achterlaat.

Zoals in afbeelding 3 te zien is, zorgen de droge pokken bij de kanaries ervoor dat de ogen ontsteken en het zicht kan op den duur belemmerd worden. Hierdoor eten ze minder en op de lange termijn zullen ze sterk vermageren wat de kans op herstel vermindert. Ook de extreme pokken op de poten kunnen voor veel hinder zorgen. De pokken kunnen er bijvoorbeeld voor zorgen dat de poot zo erg opzwellt dat de vaste voetring moet worden afgeknepen. Of de nagels vallen uit zoals in a te zien is. Ook komt het vaak voor dat de pokken ervoor zorgen dat de vogel de voet niet meer om de stok kan klemmen, dit kan ook nog voorkomen als de pokken al genezen zijn.

Natte pokken

De natte vorm van vogelpokken is de meest dodelijke vorm van het Avipox-virus. Het sterftepercentage van een populatie kan 80% tot zelfs 100% zijn. Bij deze vorm worden de slijmvliezen van de bovenste luchtwegen en het spijsverteringsstelsel aangetast. Deze onderdelen zijn de neusgaten, neusholten, mondholte, choana (spleet in gehemelte van de mondholte), keelholte, luchtpijp en de slokdarm. Het virus zorgt ervoor dat er extra weefsel wordt gevormd. Hierdoor ontstaan er in de luchtwegen vernauwingen. Deze vogels happen naar lucht daarom wordt de ziekte ook wel hapziekte genoemd. Door de verdikkingen en wondjes in de luchtwegen stopt de vogel met eten en gaat hard achteruit. Vogels met deze symptomen zijn vaak binnen enkele dagen dood. Een besmetting met natte pokken is moeilijker te herkennen dan de droge pokken vorm. De symptomen van natte pokken komen overeen met de ziekteverschijnselen van het geel,

coccidiose en luchtpijpmijt. Om zekerheid te hebben zal u een monster moeten nemen en dat laten onderzoeken om andere ziekten uit te sluiten.

Blijf alert!

Niemand wil natuurlijk een ziekte die in korte tijd uw zorgvuldig opgebouwde vogelbestand kan wegvagen, iets waar u vaak jarenlang hard aan heeft gewerkt. Daarom is het belangrijk om uw vogels regelmatig te observeren en te controleren op symptomen van vogelpokken. Vooral in periodes met veel muggen of na een uitbraak van bijvoorbeeld bloedluis. Controleer de vogels op kleine, roze, witte of gele bultjes op de onbevederde delen vaak komen ze het eerst voor op de poten (zie afbeelding 5). Ook vogels met ademhalingsproblemen kunnen de ziekte bij zich dragen.

Daarom is raad ik u aan om deze vogels direct te isoleren van de andere vogels. En maak het verblijf grondig schoon om het virus, dat mogelijk is achtergebleven op zitstokken of voerbakken, te verwijderen. Om muggenbeten te vermijden kunt u het beste het vogelverblijf afdichten met muggengaas, zo blijven de muggen buiten het bereik van de vogels. Of hang een insectenlampen op. Ook kunt u de vogels preventief beschermen tegen de vogelpokken met een vaccin. Er zijn verschillende vaccins op de markt zoals het Poulvax P Canary vaccin. Dit vaccin moet één keer, rond juni-juli bij alle vogels worden toegediend. Jonge vogels kunnen pas op een leeftijd van 4 weken geënt worden. Dit vaccin beschermt de vogels na de enting een jaar tegen de vogelpokken.

Vogelpokken rondom de ogen

Droge pokken op de poten

Muggenbeet

Puzzel 5

Los op, vul in en stuur het 10-letterwoord op samen met het antwoord op de schiftingsvraag.

1. Alle wetenschappelijke (Latijnse) benamingen van de vogelorden eindigen met dit tweelettergrepig woord.

2. Bij deze vogelziekte (een Engelse term) is sprake van plakkerige, ingedroogde uitwerpselen die zich rond en over de cloaca van de vogel hebben opgehoopt. Het gevolg hiervan is dat de vogel zich niet kan ontdoen van zijn faeces en urine. De afvalprodukten hopen zich binnen in de vogel op en dit eindigt binnen enkele dagen met de dood van de betreffende vogel. Geef de naam van dit euvel.

3. Mijn naam is WIS ZWAU en ik woon in het Duitse ULM. Zet de letters van mijn naam en woonplaats in de juiste volgorde en U vindt de naam van een vogel die leeft in Bolivia en Venezuela.

4. Postuurkanarieras ontstaan in Italië uit de Parijse frisés. Door de COM erkend als nieuw ras op de mondial te Portugal in 2001. Het voornaamste kenmerk van dit ras is de verlengde groei van de kraagveren met daarop aansluitend de kopbevedering die in dezelfde richting groeit.

5. We zoeken de voornaam van een dame geboren in 1952, ze is Dr. in de wetenschappen en specialiseerde in de gedragsecologie. Ze is schrijfster van diverse boeken over vogels. We noemen (uit de reeks "vogels rondom ons") enkele titels: "De roodborst dichtbij en ver weg"(1996) – "Vinken vliegen zelden alleen"(2002) en "Ui-

len, mannen van de nacht"(2003).

6. Als we op de website van de COM gaan, horen we de accordeonversie van "L'Hymne aux oiseaux". Maar er bestaat ook een gezongen versie (beide versies zijn uitgevoerd door René Grolier). We vragen het eerste woord van dit lied. Deelnemers aan de mondial in Reims (1997 editie 45) hebben als souvenir deze CD ontvangen.

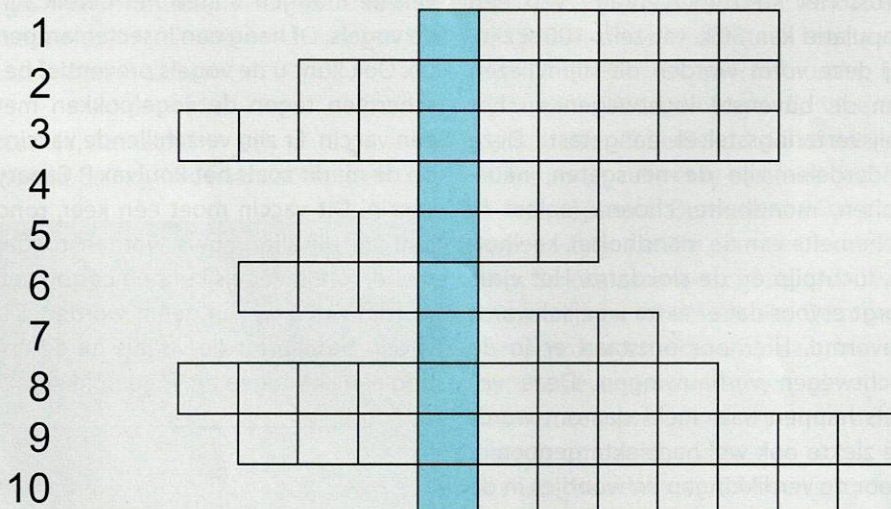
7. Als we spreken over uitgestorven vogelrassen, kent iedereen het gezochte exemplaar. Het was een "loopvogel" (eigenlijk familie van de duiven) die leefde op het eiland Mauritius. Het dier was 1m hoog en 20 kilo zwaar, kon niet vliegen, maar dank zij de grote snavel kon hij wel venijnig van zich afbijten. Tot de komst van de mens (hier dan de Nederlandse kolonisten) had hij geen natuurlijke vijanden. Hij is uitgestorven omstreeks 1690.

8. Welk is de diepst-duikende vliegende vogel ?

9. Tot welke familie behoort de kleine lederkop ? (vogel leeft in Australië en Nw Guinea)

10. Van welk Europees land is de wilde zwaan (cygnus cygnus) de nationale vogel ?

Schiftingsvraag : De mondial nam tweemaal plaats in Roeselare en ook tweemaal in Zutphen. Wat was het verschil tussen de totale inzendingen (enkel TT vogels, geen verkoopklasse) in Zutphen en deze in Roeselare ?

Y is en IJ is

schiftingsvraag :

Keurmeester 175

Het nieuwe vraagprogramma 2025-2029 geldt voor alle tentoonstellingen die onder de paraplu van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV) worden georganiseerd. In tegenstelling tot het verleden is het niet toegestaan om klassen en/of groepen toe te voegen.

Louis van Kelckhoven

We willen het vraagprogramma namelijk zuiver houden. Het is door Henk de Vos zo ingericht dat het een levend document kan worden. Dat tussentijds kan worden voorzien van aanvullingen en/of correcties. Zo wordt allicht voorkomen dat elke vijf jaar de loodzware exercitie van het schrijven van een totaal nieuw vraagprogramma moet worden volbracht.

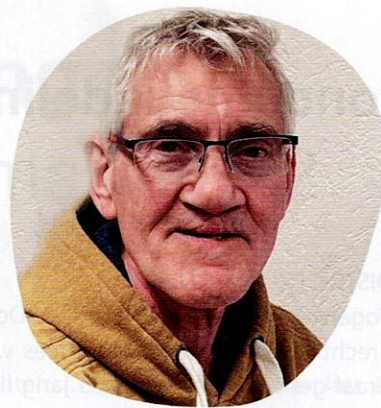
Niet in het vraagprogramma genoemde mutanten worden ingeschreven in de klasse eindigend op 900. Naar een besluit van ons hoofdbestuur mogen keurmeesters in deze groep één prijswinnaar (maximaal 90 punten) aanwijzen.

Bij een aantal parkieten zijn enkelvoudige mutaties waarvoor nog geen standaardomschrijving is. Zoals de veelvoorkomende blauwmutant. Werking en

vererving van deze mutatie zijn bekend. De reden waarom deze mutanten bij sommige soorten niet in het vraagprogramma zijn opgenomen, is dat er geen omschrijving of standaard van beschikbaar is.

Werking en vererving van deze mutatie zijn dus bekend. De blauw mutanten uit dit voorbeeld hoeven dan ook niet door de erkenningsprocedure. De betreffende speciaalclubs kunnen een standaardomschrijving maken en deze voor eind juli indienen bij de Technische Commissie (TC) tropen & parkieten. Deze omschrijving wordt dan alsnog in het eind augustus, begin september te publiceren Technisch Bulletin (TB) opgenomen. Het TB is voor iedereen te lezen op www.nbv.nl/downloads. Datzelfde geldt ook voor de standardeisen. Daar is verder niets geheimzinnigs aan.

Om de erkenningsprocedure te omzeilen moet de mutant veelvuldig geshowd worden en aan de hand van een standaard op het Nederlands Kampioenschap beoordeeld worden. Het eerstvolgende kalenderjaar wordt de mutant opgenomen in de standaard en krijgt bij de eerstvolgende update van het vraagprogramma een eigen klasse nummer

toegewezen.

Evenals het vraagprogramma zijn ook de standardeisen een levend document. Deze worden jaarlijks aangepast met aanvullingen en/of correcties van bestaande kleurslagen, maar ook met beschrijvingen van nieuwe, erkende mutaties en mutatiecombinaties.

In het Technisch Bulletin (en soms in de standaard) worden herkenningsoomschrijvingen van nog niet erkende mutaties en -combinaties opgenomen. Denk aan kleurslagen die niet veelvuldig geshowd worden, zoals de orangerug zebrevink, de turquoise gouldamadine en de opaline agapornis personatus. Als niet erkende kleurslagen worden deze op NBvV-shows ingestuurd in de klasse 900. Erkende kleurslagen worden ingestuurd in klasse 999, totdat ze met een eigen klasse nummer in het vraagprogramma zijn opgenomen. Vogels in de 999 klasse doen mee om de prijzen.

Oplossing puzzel 4

De oplossing van puzzel 4 uit het april nummer.

1. Koperwiek
2. Fluitzwaan
3. Australië
4. Koerlan
5. Zangvogels

6. Kakapo
7. Koningstiran
8. Spinifexduif
9. Endemisch
10. Vectis
11. Auerhoen
12. Tarsel

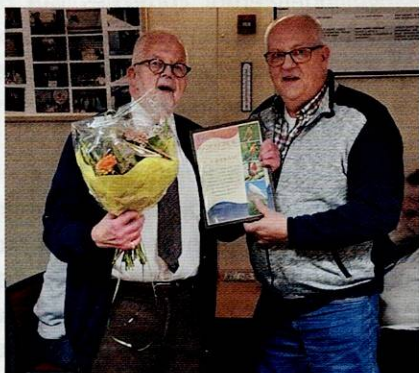
Antwoord rebus:
Witkopspecht

Antwoord schiftingsvraag:
124

Bondsmededelingen juni 2025

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Vogelvereniging "De Volière in Dordrecht" (D05) heeft de heer Cees v.d. Graaf gehuldigd met zijn 65 jarig lidmaatschap van de NBvV. Cees kweekte tropen en schrijft stukjes voor ons clubblad. Districtsvoorzitter Lex Kaptein heeft hem een speciale oorkonde en een mooie bos bloemen overhandigd. Foto v.l.n.r. Cees v.d. Graaf en Lex Kaptein.

Vogelvereniging "De Groenling De Kwakel" (U09) had het genoeg om de heer Wout Meijer te huldigen met zijn 60 jarig lidmaatschap van de NBvV en van vereniging De Groenling. Wout kweekt vooral zebra vinken maar ook kapoetsijsjes en diamant duifjes. Bij onze Tentoonstelling onderlinge is Wout altijd van de partij voor hulp met opbouwen en weer afbreken. Vanaf zijn 12 jaar is Wout al jeugdlid bij "De Groenling". Foto v.l.n.r. Wout Meijer en Bert van der Jagt voorzitter "De Groenling".

Tijdens de jaarlijkse lintjesregen is René Buitelaar, bestuurslid van De Vogelvrienden Krimpen aan den IJssel K04, onderscheiden met een Koninklijke Onderscheiding. Hij is benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. René Buitelaar is al jarenlang een drijvende kracht binnen De Vogelvrienden. Met zijn enorme inzet en passie voor vogels en natuurbehoud organiseert hij activiteiten, begeleidt hij leden en zet hij zich in voor educatie en verbinding binnen de gemeenschap. Bij de uitreiking sprak René bescheiden: "Ik zie deze onderscheiding als een eer, maar ook als een erkenning voor het prachtige werk dat we samen bij De Vogelvrienden doen. Zonder de steun van de leden, vrijwilligers en mijn gezin was dit niet mogelijk geweest." De Vogelvrienden Krimpen a/d IJssel is bijzonder trots op René en dankbaar voor alles wat hij voor De Vogelvrienden betekent. Wij feliciteren hem van harte met deze bijzondere en welverdiende onderscheiding! Foto: de heer Buitelaar (midden) met de medebestuurleden A. Honkoop (links) en voorzitter Peter Muilwijk (rechts).

Benoeming tot Lid in de orde van Oranje-Nassau van Kees van den Berg. De heer van den Berg is lid van "Vogelvereniging De Siervogel" (O18) en heeft daar in 39 jaar diverse bestuursfuncties bekleed, tevens is hij penningmeester geweest voor de speciaalclubs NZC en JMC in Zuid-Holland (1996-2012) en is

hij penningmeester geweest van de landelijke speciaal club voor Japanse meeuwen en overige Lonchura's (1999-2007). Voor de inzet in al deze verenigingen en de promotie welke hij heeft gebracht voor de vogelsport middels individuele resultaten heeft hij dan ook genoemde onderscheiding mogen ontvangen. Boven alle prestaties voor ondersteuning van deze besturen heeft Kees zijn sporen verdient als liefhebber van onze hobby en is hij een uithangbord voor de NBvV. De vele soorten die hij heeft gehouden, zoals kanaries, postuurkanaries, Japanse meeuwen, lonchura's, zilverbekken, zebra vinken en nog vele tropische soorten hebben dan ook een keur aan bondskruizen en een wereldkampioen opgeleverd. Foto v.l.n.r. Kees van den Berg en burgemeester Arno Scheepers.

VAN HET BONDSBUREAU

Een dringend verzoek aan alle verenigingsbesturen om hun gegevens actueel te houden/maken in de ledenadministratie.

VAN DE KEURMEESTERSVERENIGING

Op de website van de NBvV onder downloads (<https://www.nbv.nl/downloads/>) zijn een 20 tal vernieuwde standaardisen geplaatst. Dit betreft vaak aanvullingen die in het nieuwe vraag-programma 2025-2029 zijn opgenomen en wat kleine aanpassingen in bestaande standaarden waar fouten in de omschrijvingen zijn aangepast. Wij adviseren een ieder om de standaarden m.b.t. de vogels die uw interesse hebben door te nemen zodat u op de hoogte bent van eventuele wijzigingen.

Tropische vogels en parkieten

- A. Jassies uit Oldenzaal is nu ook bevoegd om Grote Parkieten te keuren en is tevens COM-keurmeester geworden.

Kleur en Postuurkanaries

- H. Altena uit Genemuiden is voortaan alleen op zijn mobiel bereikbaar.

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

W. Doornenbal, afd. Veenendaal (V06); A. Boom, H.J. Buizer en D. van Noort, afd. Dordrecht (D05); H. van Rooijen, R. Achterberg en A. Atema, afd. Voorthuizen (V32); Mevr..R. Prins en J. Beverdam, afd. Wierden;

Jubilarissen 40 jaar

P. Geijp en M. L. de Grip, afd. Dordrecht (D05);

Jubilarissen 50 jaar

J.J. de Koning, afd. Dordrecht (D05);

Jubilarissen 60 jaar

W. Barten, afd. Duiven 2 (D42); W. Smeets, afd. Reuver 2 (432); D. Jeremiasse, Rilland (R26); W. Meijer, afd. De Kwakel (U09); Th. Kamphuis, afd. Wierden (W25);

Jubilarissen 65 jaar

C. v.d. Graaf, afd. Dordrecht (D05);

Jubilarissen 70 jaar

J. Welmers, afd. Wierden (W25).

DISTRICT OVERIJSEL

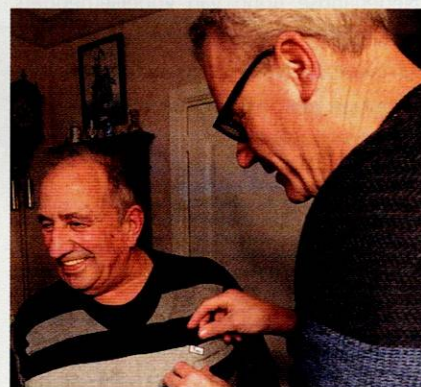
Vogelvreugd Wierden heeft tijdens haar feestavond, gehouden bij het Ontmoetingscentrum in Wierden, een aantal leden gehuldigd met hun jubileum. Tijdens deze gezellige avond zijn o.a. de volgende leden gehuldigd, de heer Theo Kamphuis 60 jaar Bonds-lid en 60 jaar lid van onze vereniging, lid vanaf de oprichting. De heer Jo Welmers 70 jaar lid van de Bond en sinds 2012 lid van Vogelvreugd Wierden. Zij zijn gehuldigd door de voorzitter van vogelvreugd Wierden Marcel Schuurman en Districtsvoorzitter Harry Oude Vrielink die namens de Bond de spelden en oorkonde mocht

uitreiken. De jubilarissen ontvingen van Vogelvreugd zelf een glazen vogel op standaard en een mooie bos bloemen. Foto v.l.n.r. Theo Kamphuis, Harry Oude Vrielink districtsvoorzitter, Jo Welmers, Marcel Schuurman voorzitter Vogelvreugd Wierden.

DISTRICT ZEELAND

Op 17 december heeft Leo Quist, voorzitter district Zeeland de speld ter ere van het 60 jaar jubileum van de NBVV opgespeld bij Dies Jeremiasse. In deze 60 jaar was hij vooral actief als lid/secretaris van vogelvereniging Zanglust in Rilland. Hiernaast heeft hij op het Bonds-bureau zo'n 30 jaar lang ondersteuning geboden bij het gereed maken van het materiaal t.b.v. de Bondsshow. Zoals de administratie m.b.t. de materialen, zorgen dat de juiste en voldoende materialen geladen werden en na afloop van het NK zorgen dat het materiaal (schoon) op de juiste plek in de opslag op het Bonds-bureau kwam. Dat deed hij in samenwerking met Rien Schout, de coördinator NK materiaal.

Ook bij 2 wereldshows heeft hij hierin ondersteuning geboden. Dat heeft Dies overigens altijd op voortreffelijke wijze gedaan! Door miscommunicatie is dit bericht niet tijdig in Onze Vogels geplaatst, waarvoor verontschuldiging namens District Zeeland. Foto v.l.n.r. Dies Jeremiasse en Leo Quist.

Overledenen

J. Voerman uit Lemmer was voorzitter en erelid van V.V."Lemster Voliere Vrienden", afd. Lemmer (L10); J. Beens uit Olst was ringencommissaris van V.V." Ons Genoegen", afd. Lettele (L13)

D. Blommers, Sliedrecht (S05); Mevr. H. Reezigt, 't Harde (E01); A. Klunder, Ermelo (D01); J. Verbruggen, Amsterdam (Z15); A. Keijsers, Horst (H09); W. Sanders, Nijverdal (W25); H.H. Swart, Delfzijl (D33); B.

de Groot, Harlingen (H10); G.F.E. Seerden, Neeritter (J04); A. Machielsen, Rijsbergen (R08); C.M.P.J. Broers, Made (W26); H. Vischer, Zevenhuizen (Z25); H. Diepmaat, Haaksbergen (319); W. Kessels, Nederweert (S43); P.A.M. Timmermans, Halsteren (B03); W.J. Diks, Ulf (U02); F.J.M. Ramakers, Belfeld (402); A. Romeijn, Giessenburg (S05);

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, D.A. Verburg, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A.J. Gerritsen, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, Th. Van Kollenburg, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroot, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, M.J. Schout, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.G. Theloosen, W.A. Tolman, P. Ubachs, H. de Vos, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com

Secretaris: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: secretaris@nbvv.nl

2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com

Penningmeester: Sjaak van Bennekom, tel. 035- 6562027, E-mail: jjvanbennekom@hetnet.nl

Bestuurslid: Rob Kristel, tel. 06 46140291, E-mail robkristel@kpnmail.nl

Bestuurslid: Guido Ariessen, tel. 06-51014241, E-mail: gariessen@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Gerrit Houwen, tel. 0478-562462, e-mail gerrit.houwen@hccnet.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.

Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

Telefoon: 0164-235007

E-mail: info@nbvv.nl

Internet: www.nbvv.nl

Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 20.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 21.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid te worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2025 € 44,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN 2025

Nederland € 34,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 40,-, Priority-post naar alle andere landen € 100,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofredactie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com

Redactieadres: per adres Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeeltes daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers**DRUK:** Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEÏNDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per half jaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

De witte kwikstaart

Motacilla alba

© Alois van Mingeroet

juni

De witte kwikstaart is een vogel die toch vrij goed gekend is. Vooral op de buiten bij ons dus. Ze zijn zeker niet zeldzaam, alleen de naam is wat misleidend, want die doet denken aan witte vogels. En dat zijn ze alles behalve. Ze zijn zelfs overwegend grijs en zwart en gelukkig ook wit. In Vlaanderen noemt men de witte kwikstaart "Paardewachterken". Er is ook nog de gele kwikstaart en die noemt "Koe-wachterken". De officiële benaming is ook in België Witte kwikstaart en Gele kwikstaart hoor, maar ook vogels hebben vaak dialect namen. De Italianen hebben toch wel de mooiste naam voor de witte kwikstaart: "Ballerina Bianca" als dat geen mooie benaming is voor deze mooie en super elegante vogel van circa 18 cm.

De gehele lente en zomer eten ze al-

lerlei insecten en ook hun jongen worden uitsluitend met insecten groot gebracht. De jongen zijn overwegend grijs, waardoor ze beter gecamoufleerd zijn. Steeds meer blijven ze bij ons overwinteren, maar de meeste trekken toch naar Zuid Europa en tot in Noord Afrika.

Om te fotograferen is het een erg moeilijke klant met zijn zwart/grijs/wit vederpakje. Brengt hij menige camera in de war, voor wat de belichting betreft. Dat zorgt er vaak voor, dat de foto's van een witte kwikstaart overbelicht of juist onderbelicht zijn. Ook is het nog een super actieve en beweeglijke 'ADHD' vogel, die geen seconde stil zit. En ze noemen ook niet voor niets kwikstaart, men had hem ook wel Quickstaart kunnen noemen ☒. Dat maakt dat de witte kwikstaart ook nog eens moeilijk scherp op de foto te krijgen is. Maar juist dat maakt het fotograferen

van vogels zo mooi en spannend.

Er wordt met de witte kwikstaart ook gekweekt in volières, want op de grote shows zien we ze wel, niet in grote getallen maar wel het bewijs dat er mee gekweekt wordt.

In Nederland komen tussen de 70.000 en 110.000 broedparen witte kwikstaarten voor in de natuur. En leuk om te melden is dat hun aantal stabiel blijft.

Alois van Mingeroet

Dierenspecialisten

met jarenlange ervaring

Voor kwaliteits-
producten en een
goed advies!

Kijk op www.petsenco.nl
voor een winkel bij jou
in de buurt

Dé dierenspecialist

De kleuren van de natuur zijn net zo mooi als in ons drukwerk.

VOOR DRUKWERK
SIGNING
BEURSMATERIALEN
EN MEER...

Voor informatie
mail info@mullerps.nl
telefoon 020-233 73 81

mullerxxl
PRINT & SIGN

Kanarie pk
&
Solution eivoer

5465 Kanarie pk

3868 solution eivoer

**Volledige, gevarieerde mengeling
voor zowel postuur- als kleurkanaries**

- Rijk gevarieerde mengeling met wel 12 verschillende natuurlijke ingrediënten
- Met o.a. wilde zaden zoals graszaad, klaverzaad en radijszaad
- Met lijnzaad voor een mooie, strakke bevedering
- Ideaal in combinatie met de **5371 kanariezaad** zonder raap voor een lager energiegehalte.

**Solution eivoer is een aanvulling
op de dagelijkse zadenmengeling**

- Ei (in het eivoer)
- Voor een zachte en prachtige veerstructuur
- Optimale opname voedingsstoffen
- Versterkt de natuurlijke weerstand
- Voorkomt vervetting
- Makkelijk opneembare voedingsstoffen
- Gasverpakt. (Langer houdbaar en vers).

Hans Hermans: Ambassadeur Gloster Kanaries

Ik heb zelf van alles ondernomen rondom het nieuwe eivoer en ook uitgezet bij andere collega-kwekers. Het wordt goed gegeten door de vogels. Het eivoer is perfect, van niemand iets negatiefs gehoord. Ik maak mijn oude eivoer (5308) op en doe dit nu half-om-half.

Wilt u passend voeradvies voor uw kanarie? Wij helpen U graag!

Bel ons op 0313-472321, stuur een mail naar advies@garvo.nl of scan de QR-code voor meer informatie op onze website.

